

SPIS TREŚCI

1. WSTĘP	4
1.1. Wykaz telefonów alarmowych	5
1.2. Ewidencja aktualizacji IBP	6
1.3. Postanowienia ogólne	7
2. CHARAKTERYSTYKA OBIEKTU	8
2.1. Dane ogólne budynku	8
2.2. Rodzaj konstrukcji budynku	8
2.3. Instalacje i urządzenia ppoż.	8
2.4. Zaopatrzenie wodne	8
2.5. Sposób alarmowania wewnętrznego	9
2.6. Drogi pożarowe	9
2.7. Kwalifikacja pożarowa budynku	9
2.8. Strefy pożarowe i warunki ewakuacji	9
2.9. Zagrożenie wybuchem i obciążenie ogniowe	9
3. URZĄDZENIA PRZECIWPOŻAROWE W OBIEKCIE, ZASTOSOWANIE I SPOSOBY ICH KONSERWACJI	10
3.1. Ogólne wiadomości o procesie spalania	10
3.2. Tabela grup pożarów	11
3.3. Podręczny sprzęt gaśniczy	12
3.3.1. Wymagana ilość i rozmieszczenie sprzętu	12
3.3.2. Rodzaje sprzętu przeciwpożarowego w obiekcie	12
3.3.3. Rodzaje i budowa podręcznego sprzętu gaśniczego	13
3.3.4. Zasady obsługi podręcznego sprzętu gaśniczego i hydrantów wewnętrznych	16
3.3.5. Konserwacja, przeglądy i naprawa podręcznego sprzętu gaśniczego	18
4. CHARAKTERYSTYKA ZAGROŻENIA POŻAROWEGO	19
4.1. Źródła powstania pożaru	19
4.2. Drogi rozprzestrzeniania się pożaru	19
4.3. Przyczyny rozprzestrzeniania się pożaru	20
4.4. Zasady zapobiegania możliwości powstania pożaru	21
4.5. Organizacja ochrony przeciwpożarowej w obiekcie	23
5. ZASADY PROWADZENIA PRAC NIEBEZPIECZNYCH POŻAROWO	24
5.1. Organizacja prac niebezpiecznych pożarowo	24
5.2. Prace i skład komisji	24
5.3. Wytyczne zabezpieczania prac niebezpiecznych pożarowo	24
5.4. Obowiązki osób związanych z pracami niebezpiecznymi pożarowo	26
5.5. Kontrola miejsc pracy po ich zakończeniu	26
6. ORGANIZACJA I WARUNKI EWAKUACJI	27
6.1. Warunki ewakuacji	27
6.2. Wytyczne prowadzenia ewakuacji	27
6.2.1. Organizacja ewakuacji	28
6.2.2. Ewakuacja ludzi	29
6.2.3. Wskazówki dla nauczycieli i uczniów	30
6.2.4. Ewakuacja osób niepełnosprawnych	30
6.2.5. Ewakuacja mienia	34
6.2.6. Wskazówki do praktycznego sprawdzenia organizacji ewakuacji w szkole podczas epidemii	34
7. SZKOLENIE PRZECIWPOŻAROWE PRACOWNIKÓW	36
7.1. Szkolenie przeciwpożarowe	36
7.2. Dokumentacja szkolenia	36
8. ZADANIA I OBOWIĄZKI PRACOWNIKÓW W ZAKRESIE OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ	37
8.1. Obowiązki Dyrektora Szkoły	37
8.2. Obowiązki pracowników portierni i sprzątających	38
8.3. Obowiązki wszystkich pracowników	39
8.4. Obowiązki osób prowadzących sprawy osobowe	39
9. PODSTAWA OPRACOWANIA	40
10. ZAŁĄCZNIKI	41
10.1. Instrukcja postępowania na wypadek pożaru	41
10.2. Oświadczenie o zapoznaniu się z postanowieniami instrukcji	42
10.3. Protokół zabezpieczenia prac niebezpiecznych pożarowo	43
10.4. Zezwolenie na prowadzenie prac niebezpiecznych pożarowo	44
10.5. Plany obiektu	46

1. WSTĘP

Zgodnie z §6 RMSWiA w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków innych obiektów budowlanych i terenów „Właściciele, zarządcy lub użytkownicy obiektów **bądź ich części stanowiących odrębne strefy pożarowe**, przeznaczone do wykonywania funkcji użyteczności publicznej, zamieszkania zbiorowego, produkcyjnych, magazynowych oraz inwentarskich opracowują instrukcje bezpieczeństwa pożarowego.”

Instrukcja Bezpieczeństwa Pożarowego dla ZESPOŁU SZKÓŁ ODZIEŻOWYCH, FRYZJERSKICH I KOSMETYCZNYCH NR 22 W WARSZAWIE UL. KAZIMIERZOWSKA 60, zwana dalej instrukcją, określa:

- charakterystykę obiektu,
- warunki ochrony przeciwpożarowej wynikające z przeznaczenia i sposobu użytkowania obiektu oraz jego warunków technicznych,
- sposób poddawania przeglądom technicznym i czynnościom konserwacyjnym stosowanych w obiekcie urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic,
- sposoby postępowania na wypadek powstania pożaru,
- sposoby postępowania na wypadek powstania innego (miejscowego) zagrożenia,
- sposoby praktycznego sprawdzania organizacji i warunków ewakuacji ludzi,
- sposoby zaznajamiania użytkowników obiektu z treścią przedmiotowej instrukcji oraz z przepisami przeciwpożarowymi,
- sposoby zabezpieczenia prac niebezpiecznych pod względem pożarowym, jeżeli takie prace są przewidywane;
- zadania i obowiązki w zakresie ochrony przeciwpożarowej dla osób będących ich stałymi użytkownikami;
- plany obiektów, obejmujące także ich usytuowanie, oraz terenu przyległego, z uwzględnieniem graficznych danych.

Postanowienia niniejszej instrukcji obowiązują wszystkie osoby zatrudnione w obiekcie, stosownie do zajmowanego stanowiska i pełnionej funkcji.

Z postanowieniami instrukcji należy zapoznać wszystkich pracowników pracujących lub mogących stale przebywać w obiekcie¹.

Instrukcję bezpieczeństwa pożarowego należy poddawać okresowej aktualizacji, co najmniej raz na dwa lata, a także po takich zmianach sposobu użytkowania obiektu, które wpływają na zmianę warunków ochrony przeciwpożarowej.

¹ pomieszczenia przeznaczone na stały pobyt ludzi, w których przebywanie tych samych osób w ciągu doby trwa dłużej niż 4 godziny, pomieszczenia przeznaczone na czasowy pobyt ludzi, w których przebywanie tych samych osób w ciągu doby trwa od 2 do 4 godzin włącznie.

1.1. Wykaz telefonów alarmowych

PAŃSTWOWA STRAŻ POŻARNA

 - 998

POGOTOWIE RATUNKOWE

 - 999

POLICJA

 - 997

TELEFON RATUNKOWY

 - 112

POGOTOWIE WODOCIĄGOWE

 - 994

POGOTOWIE ENERGETYCZNE

 - 991

STRAŻ MIEJSKA

 - 986

POGOTOWIE CIPŁOWNICZE

 - 993

**CENTRUM ZARZĄDZANIA
KRYZYSOWEGO**

 -

DYREKTOR SZKOŁY

 -

INSPEKTOR DS. BHP

 -

**KOORDYNATOR DS.
BEZPIECZEŃSTWA SZKOŁY**

 -

1.2. Ewidencja aktualizacji IBP

Tabela 1. Ewidencja aktualizacji Instrukcji Bezpieczeństwa Pożarowego (IBP)

Lp.	Przedmiot aktualizacji	Data	Podpis /stanowisko
1.	Aktualizacja planu obiektu.	czerwiec 2020 r.	SPECJALISTA ds. ochrony przeciwpożarowej mgr inż. Piotr Chudy upr. SGSP Nr 2233/96
2.	Aktualizacja planu obiektu. Zmiany w treści IBP związanej z wprowadzeniem nowych urządzeń grzewczych		SPECJALISTA ds. ochrony przeciwpożarowej mgr inż. Piotr Chudy upr. SGSP Nr 2233/96
	p.pz- oraz zmiany w świadczeniach 2020 r. ewakuacyjnych. Dostosowanie do wytycznych epidemiologicznych.		
3.	Aktualizacja planu ewakuacji	04.07. 2022 r.	SPECJALISTA ds. ochrony przeciwpożarowej mgr inż. Piotr Chudy upr. SGSP Nr 2233/96
4.	Aktualizacja IBP Zmiana planu ucieczki	11.07.2023 r.	Specjalista ds. bhp i ppoż. mgr inż. Piotr Chudy
5.	Aktualizacja IBP Zmiany w treści str. 3, 8, 9, 12, 23, 27, 34. Aktualizacja planu obiektu.	26.08. 2024 r.	SPECJALISTA ds. ochrony przeciwpożarowej mgr inż. Piotr Chudy upr. SGSP Nr 2233/96

1.3. Postanowienia ogólne

Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej stanowi, że ochrona przeciwpożarowa polega na realizacji przedsięwzięć mających na celu ochronę życia, zdrowia, mienia lub środowiska przed pożarem, klęską żywiołową lub innym miejscowym zagrożeniem. Właściciel, zarządca lub użytkownik budynku, obiektu lub terenu, zapewniając jego ochronę przeciwpożarową, obowiązany jest w szczególności:

- przestrzegać przeciwpożarowych wymagań budowlanych, instalacyjnych i technologicznych,
- wyposażać budynek, obiekt lub teren w sprzęt pożarniczy i ratowniczy oraz środki gaśnicze zgodnie z zasadami określonymi w odrębnych przepisach,
- zapewnić konserwację i naprawy sprzętu oraz ww. urządzeń, zgodnie z zasadami i wymaganiami gwarantującymi sprawne i niezawodne ich funkcjonowanie,
- zapewnić osobom przebywającym w budynku, obiekcie lub na terenie bezpieczeństwo i możliwość ewakuacji,
- przygotować budynek, obiekt lub teren do prowadzenia akcji ratowniczej,
- zaznajomić pracowników z przepisami przeciwpożarowymi,
- ustalić sposoby postępowania na wypadek powstania pożaru, klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia.

Pożary powstają przede wszystkim tam, gdzie ochrona przeciwpożarowa nie jest należycie zorganizowana, gdzie nie przestrzega się elementarnych zasad dotyczących codziennego zachowania się w obiekcie, zasad jego użytkowania i utrzymywania, gdzie użytkownicy nie zdają sobie sprawy z niebezpieczeństwa i możliwości wybuchu pożaru oraz nie znają podstawowych zasad przeciwdziałania temu procesowi i zwalczania go w pierwszej fazie jego powstania.

Właściwe dla danego obiektu warunki ochrony przeciwpożarowej zapewnia jego właściciel.

Odpowiedzialność za zapewnienie tych warunków może być - w całości lub części - przejęta przez zarządcę lub użytkownika obiektu, stosownie do zakresu powierzonych im zadań i obowiązków. Stosowanie tych wymagań w praktyce, w sferze organizacyjnej polega na określeniu właściwej dla danego obiektu charakterystyki zagrożenia pożarowego, warunków ochrony przeciwpożarowej (zachowania bezpieczeństwa pożarowego) i zasad postępowania w przypadku powstania zagrożenia. Temu celowi służy niniejsze opracowanie.

Nadzór nad wdrożeniem ustalonych instrukcją bezpieczeństwa pożarowego zasad oraz ich egzekwowanie jest ustawowym obowiązkiem właściciela (zarządcy i/lub użytkownika) obiektu, a ich znajomość i ścisłe przestrzeganie obowiązkiem każdego pracownika.

Pod pojęciem wymagania przeciwpożarowe należy rozumieć wszystkie wymagane przepisami szczegółowymi i optymalne warunki kompleksowej ochrony przeciwpożarowej dla przedmiotu obiektu.

Instrukcja obowiązuje od dnia zatwierdzenia jej przez Dyrektora szkoły

2. CHARAKTERYSTYKA OBIEKTU

Budynek składa się z czterech skrzydeł w kształcie czworokąta z dziedzińcem wewnętrznym. Cały budynek stanowi jedną strefę pożarową. Wyjątek stanowi część podziemia wykorzystywana na archiwum oraz wyremontowane w 2020 r. pomieszczenie zestawu pomp do podnoszenia ciśnienia w instalacji wodnej wewnętrznej. Budynek przeznaczony jest do pełnienia funkcji dydaktycznych i zajęć praktycznych.

2.1. Dane ogólne budynku

Powierzchnia działki budowlanej - 3875 m²

Powierzchnia użytkowa nadziemna - 9100 m²

Powierzchnia użytkowa podziemia - 886 m²

Kubatura - 57411m³

Ilość kondygnacji naziemnych - 4

Ilość kondygnacji podziemnych - 1

Budynek jest wpisany do gminnej ewidencji zabytków strefa KZ-C – ochrona wybranych parametrów historycznego układu urbanistycznego i objęty ochroną konserwatorską bez sali gimnastycznej.

2.2. Rodzaj konstrukcji budynku

- Podpiwniczenie,
- Ściany zewnętrzne z cegły pełnej,
- Słupy żelbetowe wylewane,
- Stropy żelbetowe ogniotrwałe,
- Dach drewniany zabezpieczony środkiem ognioochronnym, kryty papą i blachą, dookoła jednospadowy w stronę dziedzińca
- Klatka schodowa żelbetowa, stopnie i podesty obłożone: 2 klatki lastriko, 2 klatki częściowo drewniane. Klatki są otwarte (nie obudowane).

2.3. Instalacje i urządzenia ppoż.

- Elektryczna - podtynkowa (odbiornikami instalacji są urządzenia grzejne, elektroniczne, oświetlenia wewnętrznego i zewnętrznego itp.) Zgodnie § 183 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury obiekty, których kubatura przekracza 1000 m² należy wyposażyć w przeciwpożarowy wyłącznik prądu elektrycznego. Funkcję ww. wyłącznika pełni główny wyłącznik prądu usytuowany przy wejściu do budynku na parterze.
- Instalacja przywoławcza - z zastosowaniem dzwonka,
- Instalacja odgromowa podstawowa,
- Instalacja kanalizacyjna – podłączona w całości do miejskiej sieci,
- Instalacja wodociągowa zimnej i ciepłej wody,
- Instalacja c.o.,
- Instalacja wentylacji mechanicznej nawiewnej i wywiewnej w całym budynku,
- Instalacja telefoniczna, sieci internetowej oraz w części budynku monitoringu,
- Instalacja wodociągowa przeciwpożarowa (hydranty wewnętrzne),
- Zestaw popowy do podnoszenia ciśnienia w instalacji wodociągowej,
- Oświetlenie ewakuacyjne kierunkowe (w części budynku),
- System oddymiania klatki schodowej A,
- Winda z przystosowaniem do transportu osób niepełnosprawnych.

2.4. Zaopatrzenie wodne

Hydranty zewnętrzne Źródłem wody do zewnętrznego gaszenia pożaru jest miejska sieć wodociągowa. Od ulicy Kazimierzowskiej są usytuowane dwa hydranty podziemne oraz jeden od strony ulicy Narbutta. Wymagana ilość wody do zewnętrznego gaszenia pożaru

wynosi $10 \text{ dm}^3/\text{s}$.

2.5. Sposób alarmowania wewnętrznego

- dzwonek,
- głosem poprzez wyznaczoną osobę przy użyciu megafonu przenośnego.

2.6. Droga pożarowa

Dojazd od ulicy Narbutta, Kazimierzowskiej oraz przez bramę wjazdową od strony boiska. Drogi spełniają wymagania nośności i odległości od budynku z możliwością dojazdu pojazdów ciężkich i ich zawracania. Do budynku można również dojechać przez dziedziniec wewnętrzny od strony boiska, ale tylko samochodami pożarniczymi lekkimi z uwagi na szerokość wjazdu między filarami 3,10 m.

2.7. Kwalifikacja pożarowa budynku

Kategoria zagrożenia ludzi dla omawianego obiektu to ZL III – dla większości obiektu i ZL I dla Auli i Sali widowiskowej. Budynek zalicza się do budynków średniowysokich (SW) – ponad 12 m do 25 m włącznie nad poziomem terenu.

2.8. Strefy pożarowe i warunki ewakuacji

Budynek szkoły stanowi jedną strefę pożarową z wydzieloną pożarowo klatką schodową A z windą, część podziemia wykorzystywana na archiwum przez miasto oraz wyremontowane w 2020 r. pomieszczenie zestawu pomp do podnoszenia ciśnienia w instalacji wodnej. Dopuszczalna powierzchnia strefy pożarowej dla budynku średniowysokiego ZL III wynosi 5000 m^2 **Powierzchnia użytkowa szkoły jest przekroczona w stosunku do dopuszczalnej wielkości strefy pożarowej.**

Drogami ewakuacji z budynku są pionowe (klatki schodowe, jedna klatka schodowa A – wydzielona pożarowo z systemem oddymiania) i poziome ciągi komunikacyjne (korytarze).

2.9. Zagrożenie wybuchem, obciążenie ogniowe materiały niebezpieczne pożarowo

Zagrożenie wybuchem nie występuje. Gęstość obciążenia ogniowego w strefach pożarowych ZL nie określa się. Dla pomieszczeń magazynowych nie przekracza 500 MJ/m^2 .

Materiały niebezpieczne pożarowo — należy przez to rozumieć gazy palne, ciecze palne o temperaturze zapłonu poniżej $328,15 \text{ K}$ (55°C), materiały wytwarzające w zetknięciu z wodą gazy palne, materiały zapalające się samorzutnie na powietrzu, materiały wybuchowe i wyroby pirotechniczne, materiały ulegające samorzutnemu rozkładowi lub polimeryzacji, materiały mające skłonności do samozapalenia.

Z uwagi na ogłoszony stan zagrożenia epidemiologicznego w Polsce oraz zgodnie z zaleceniami Inspekcji Sanitarnej w przedszkolu stosuje się płyn do dezynfekcji rąk. Według przepisów jest to materiał niebezpieczny pożarowo czyli ciecz palna o temperaturze zapłonu poniżej 55°C . W przypadku magazynowania takiej cieczy należy stosować się do następujących zasad i przepisów:

§ 8. 1. RMSWiA. Podczas przechowywania cieczy o temperaturze zapłonu poniżej $328,15 \text{ K}$ (55°C) w budynkach, w strefach pożarowych zaliczonych do kategorii zagrożenia ludzi jest dopuszczalne przechowywanie w jednej strefie pożarowej, zakwalifikowanej do kategorii zagrożenia ludzi innej niż ZL IV oraz o przeznaczeniu innym niż handlowo-usługowe do 10 dm^3 cieczy o temperaturze zapłonu poniżej $294,15 \text{ K}$ (21°C) oraz do 50 dm^3 cieczy o temperaturze zapłonu $294,15 \div 328,15 \text{ K}$ ($21 \div 55^\circ\text{C}$).

3. URZĄDZENIA PRZECIWOPOŻAROWE W BUDYNKU, ZASTOSOWANIE I SPOSOBY ICH KONSERWACJI

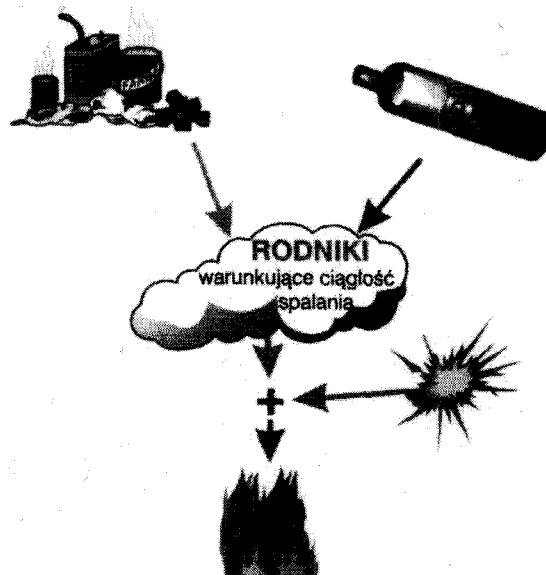
3.1. Ogólne wiadomości o procesie spalania

Do prowadzenia skutecznej działalności w zapobieganiu pożarom i ich zwalczaniu niezbędne jest posiadanie wiedzy o procesie spalania, gdyż tylko ona pozwala na wszechstronną ocenę elementów, jakie składają się na szeroko rozumiane zjawisko pożaru. Ogólnie rzecz biorąc, spalanie się czegośkolwiek jest procesem chemicznym, w czasie, którego występuje łączenie się materiału palnego z utleniaczem (najczęściej tlenem), podczas którego wydzielają się światło, ciepło i inne produkty spalania. Aby powstał, a następnie rozwijał się proces spalania konieczne jest istnienie w odpowiedniej proporcji substancji palnej, utleniacza i źródła zapalenia (bodźca energetycznego).

Wynika z tego jednoznacznie, że do przerwania istniejącego już procesu spalania konieczna jest zmiana proporcji składników procesu tj.:

1. usunięcie materiału palnego lub uczynienie go (w różny sposób) niepalnym w lokalnie występujących warunkach,
2. eliminowanie bodźca termicznego podtrzymującego proces spalania (itp. chłodzenie układu palnego),
3. odcięcie dostępu utleniacza do miejsca pożaru.

Wymienione wyżej czynności stanowią istotę techniki gaszenia pożarów, przy czym podręczny sprzęt gaśniczy spełnia w tej technice rolę zasadniczą w sytuacjach, kiedy istnieje możliwość ugaszenia pożarów w zarodku, tj. w pierwszej fazie jego trwania. Funkcja podręcznego sprzętu gaśniczego polega bądź to na działaniu jednostkowym tj. chłodzeniu materiału palnego, bądź na odcięciu od niego dostępu tlenu, albo oba te mechanizmy gaśnicze występują jednocześnie.

Rys. 1. Warunki spalania: utleniacz, paliwo, źródło ciepła i rodniki warunkujące ciągłość spalania

3.2. Tabela – Grupy pożarów

Tabela 2. Grupy pożarów wg. Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 7 czerwca 2010 r., (Dz. U. Nr 57, poz. 353).

A	Stałe materiały palne [np. drewno, papier, węgiel, tkaniny, słoma] mogą pod wpływem ciepła ulegać rozkładowi i wydzielać przy tym gazy palne i pary. Ich obecność powoduje, że materiały te palą się płomieniem. Jeśli materiału nie mają tych właściwości to spalają się przez zarzenie. Na szybkość palenia się ciał stałych wpływają: • stopień ich rozdrobnienia [stykanie się większej powierzchni z tlenem], • wydzielanie się gazów i par, • większe chemiczne pokrewieństwo z tlenem. Rozdrobnione materiały palne mogą być szybko przemieszczane w skutek działania prądów pożarowych i powietrza powodujących rozprzestrzenianie się pożaru. Natomiast pył materiałów stałych unoszący się w powietrzu ma szybkość palenia się mieszaniny gazowej i może spowodować wybuch.	
B	Ciecze palne i substancje topiące się pod wpływem wysokiej temperatury [np. benzyna, nafta i jej pochodne, alkohol, aceton, eter, oleje, lakiery, tłuszcze, parafina, stearyna, pak, naftalen, smoła] ulegają zapaleniu, gdy – pod wpływem ogrzania ich do temperatury palenia – utworzy się nad zewnętrzną warstwą mieszanina par z powietrzem. Dalszy proces palenia przebiega już samorzutnie, ponieważ górna warstwa cieczy, paląc się, nagrzewa warstwy głębsze i powoduje ich parowanie. Pożar cieczy palnych w wyniku parowania i łączenia się z powietrzem może spowodować powstanie mieszanki wybuchowej. Niebezpieczne jest zarówno wyciekanie palącego się płynu, jak i płynu jeszcze się niepalącego. W każdej chwili bowiem ogień może go zapalić, powodując rozprzestrzenianie się pożaru.	
C	Spalanie gazów [np. metanu, acetyleny, propanu, wodoru, gazu miejskiego] odbywa się w warstwie stykania się strumienia gazu z powietrzem. Mieszanina gazu palnego z powietrzem lub, w odpowiedniej proporcji, z innymi gazami, ulega łatwemu zapaleniu od najmniejszego źródła ciepła, nawet od iskry, lub żaru papierosa. Gazy palne stanowią duże niebezpieczeństwo szczególnie wtedy, gdy wymieszają się z powietrzem i zostaną podpalone w pomieszczeniu zamkniętym. Wybuch mieszaniny gazowo-powietrznej może dokonać poważnych zniszczeń w budynku, a nawet jego okolicach.	
D	Metale [np. sód, potas, fosfor, glin i ich stopy], w zależności od składu chemicznego, podczas palenia zużywają tlen z powietrza albo – jako mieszaniny mające w swym składzie utleniacze – spalają się bez dostępu do powietrza [np. termit (pirotechnika)], elektron (stop)]. Metale te oraz mieszaniny ciekłe, przeważnie pochodne ropy naftowej [np. napalm, pirożel], są trudne do ugaszenia. Z tego powodu armie stosują je jako środki zapalające, wywołujące pożary punktowe lub przestrzenne.	
F	Pożary tłuszczu i olejów w naczyniach kuchennych, powodujące możliwość gorących odprysków rozgrzanego oleju lub tłuszczu, z którymi spotykamy się w małej i wielkiej gastronomii. Zagrożenia tego typu pożarem występują także we frytkownicach, urządzeniach do pieczenia i smażenia, w kuchniach domowych i hotelowych. Specjalne roztwory gaśnicze, które odpowiednio rozpylone na palące się oleje lub tłuszcze jadalne tworzą zamkniętą, gazoszczelną pokrywę pianową, która natychmiast tłumi ogień.	

3.3. Podręczny sprzęt gaśniczy

3.3.1. Wymagana ilość i rozmieszczenie sprzętu

Omawiana część budynku powinna być wyposażony w podręczny sprzęt gaśniczy zwany dalej „sprzętem” w zależności od kategorii zagrożenia ludzi i powierzchni jako jednostki odniesienia z uwzględnieniem właściwego doboru rodzaju środka gaśniczego i występujących stałych urządzeń gaśniczych

W strefach pożarowych zaliczonych do kategorii zagrożenia ludzi ZL III (powierzchnia budynku) na każde 100 m² powierzchni strefy pożarowej w budynku powinna przypadać jedna jednostka masy środka gaśniczego 2 kg (lub 3 dm³) zawartego w gaśnicach.

Przy rozmieszczaniu podręcznego sprzętu gaśniczego należy przestrzegać następujących zasad:

- w miejscach łatwo dostępnych i widocznych, w szczególności:
 - przy wejściach do budynków,
 - na klatkach schodowych,
 - na korytarzach,
 - przy wyjściach z pomieszczeń na zewnątrz,
- w miejscach nie narażonych na uszkodzenia mechaniczne oraz działanie źródeł ciepła (piece, grzejniki),
- w obiektach wielokondygnacyjnych – w tych samych miejscach na każdej kondygnacji, jeżeli pozwalają na to istniejące warunki,
- odległość z każdego miejsca w obiekcie, w którym może przebywać człowiek do najbliższej gaśnicy, nie powinna być większa niż 30 m,
- do gaśnic powinien być zapewniony dostęp o szerokości co najmniej 1 m,
- miejsce wyznaczone na podręczny sprzęt gaśniczy należy oznakować zgodnie z Polską Normą PN-92/N-01256/01 lub nowszą wg PN-EN ISO 7010.

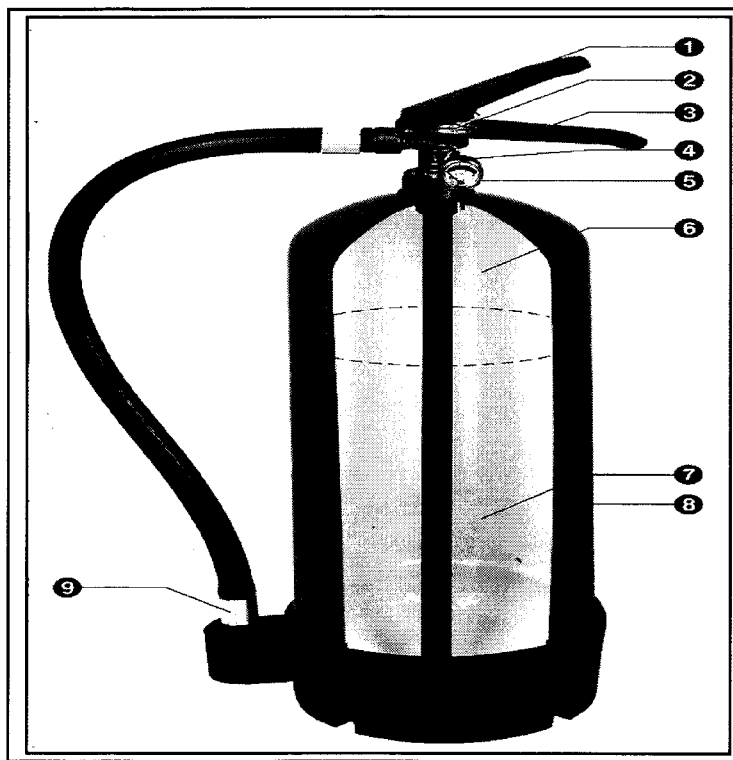
3.3.2. Rodzaje sprzętu i urządzeń przeciwpożarowych stosowanych w obiekcie

Tabela 3. Ilość gaśnic, kocy gaśniczych i hydrantów wewnętrznych w obiekcie szkoły.

L.p.	Rodzaj sprzętu	Typ	Ilość
1	Gaśnica proszkowa	GP-6X	9
2	Gaśnica proszkowa	GP-4X	24
3	Gaśnica proszkowa	GP-2X	25
5	Gaśnica na CO ₂	GS – 5x	2
6	Urządzenie gaśnicze do gaszenia elektroniki	UGS 2-X	5
7	Hydrant wewnętrzny	Φ 25 - półsztywny	23
8	Koc gaśniczy	bawełniano-szkłany	6
9	Stałe urządzenie gaśnicze gazowe (pom. archiwum – przyziemie)	SUG – CO ₂	1

3.3.3. Rodzaje i budowa podręcznego sprzętu gaśniczego

Gaśnice pod stałym ciśnieniem - czynnikiem wyrzutowym jest gaz (najczęściej azot, lub suche powietrze) utrzymywany pod stałym ciśnieniem. O sprawności gaśnicy informuje zamontowany do zaworu wskaźnik ciśnienia. Aktualnie w Polsce w ochronie przeciwpożarowej spotykamy gaśnice pod stałym ciśnieniem od 1 kg do 12 kg. Najczęściej produkowane i stosowane są gaśnice proszkowe 2, 4 i 6 kg.

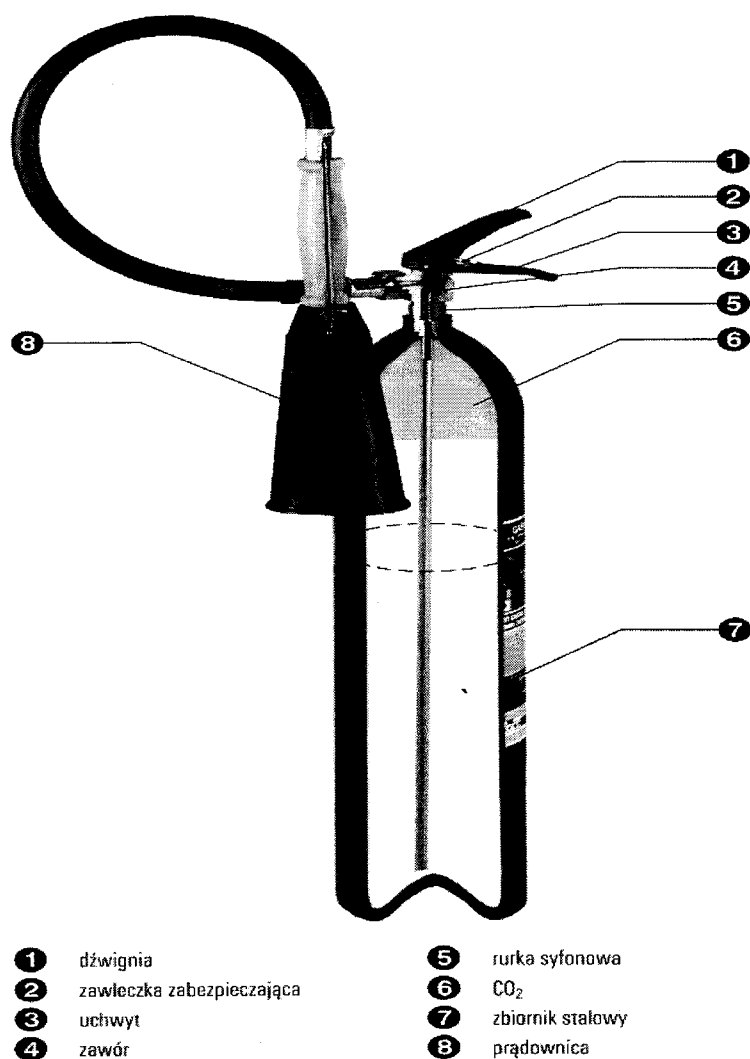
Rys. 2. Budowa gaśnicy pod stałym ciśnieniem

- 1) dźwignia; 2) zawleczka zabezpieczenia; 3) uchwyt; 4) zawór; 5) kontrolny wskaźnik ciśnienia; 6) azot; 7) proszek gaśniczy; 8) zbiornik; 9) dysze wylotowe

Gaśnice proszkowe ze względu na zastosowany w nich proszek gaśniczy BC lub ABC oraz różne wersje pojemności zbiorników są zalecane do zabezpieczania przeciwpożarowego samochodów, wagonów kolejowych, garaży, biur, mieszkań, warsztatów, magazynów, hal przemysłowych, statków, podziemnych wyrobisk górniczych, zakładów energetycznych i chemicznych, budynków administracji państwowej, służby zdrowia, oświaty, nauki i kultury itp.

Gaśnice te zbudowane są z bezszwowych zbiorników stalowych głęboko tłoczonych, pokrytych trwałą powłoką lakierniczą. Dzięki zastosowaniu odpowiednich zaworów istnieje możliwość przerywania emisji środka gaśniczego. Konstrukcja węża gumowego pozwala na łatwe manewrowanie strugą proszku gaśniczego. Gaśnice te posiadają możliwość wielokrotnego napełniania, są proste w obsłudze oraz niezawodne w działaniu.

Gaśnice z dwutlenkiem węgla CO₂. Środkiem gaśniczym w gaśnicach śniegowych jest dwutlenek węgla. Działanie gaśnicze dwutlenku węgla polega na obniżeniu stężenia tlenu w otoczeniu materiału palnego. Gaśnice śniegowe zalecane są do gaszenia urządzeń elektrycznych pod napięciem. Zalecana jest do stosowania w lakierniach, magazynach, stacjach benzynowych, halach przemysłowych. Największą skuteczność gaśnica uzyskuje w trakcie gaszenia pożarów w pomieszczeniach zamkniętych.

Rys.3. Gaśnica na dwutlenek węgla CO₂ GS-5x BC

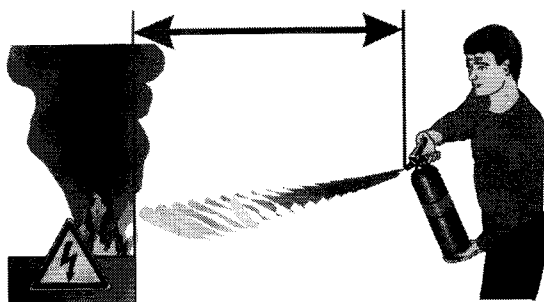
Urządzenie gaśnicze do gaszenia elektroniki - jest to cylindryczny zbiornik zaopatrzony w zawór szybkootwieralny i wężyk zakończony dyszą wieleotworową. Wewnątrz zbiornika znajduje się skroplony dwutlenek węgla, który po uruchomieniu urządzenia pod własnym ciśnieniem wydostaje się na zewnątrz.

Urządzenie gaśnicze UGS - 2X przeznaczone jest do gaszenia np.: monitorów, komputerów, sprzętu RTV, rozdzielni i szaf sterowniczych znajdujących się pod napięciem. Urządzenie nie powoduje powstania zjawiska tzw. szoku termicznego, jaki powstaje w czasie użycia typowej gaśnicy śniegowej. Urządzenie posiada prądownicę, która umożliwia precyzyjne kierowanie strumieniem gazu podczas gaszenia, nie powodując zniszczeń w najbliższym otoczeniu.

Rys. 4. Urządzenie gaśnicze do gaszenia elektroniki

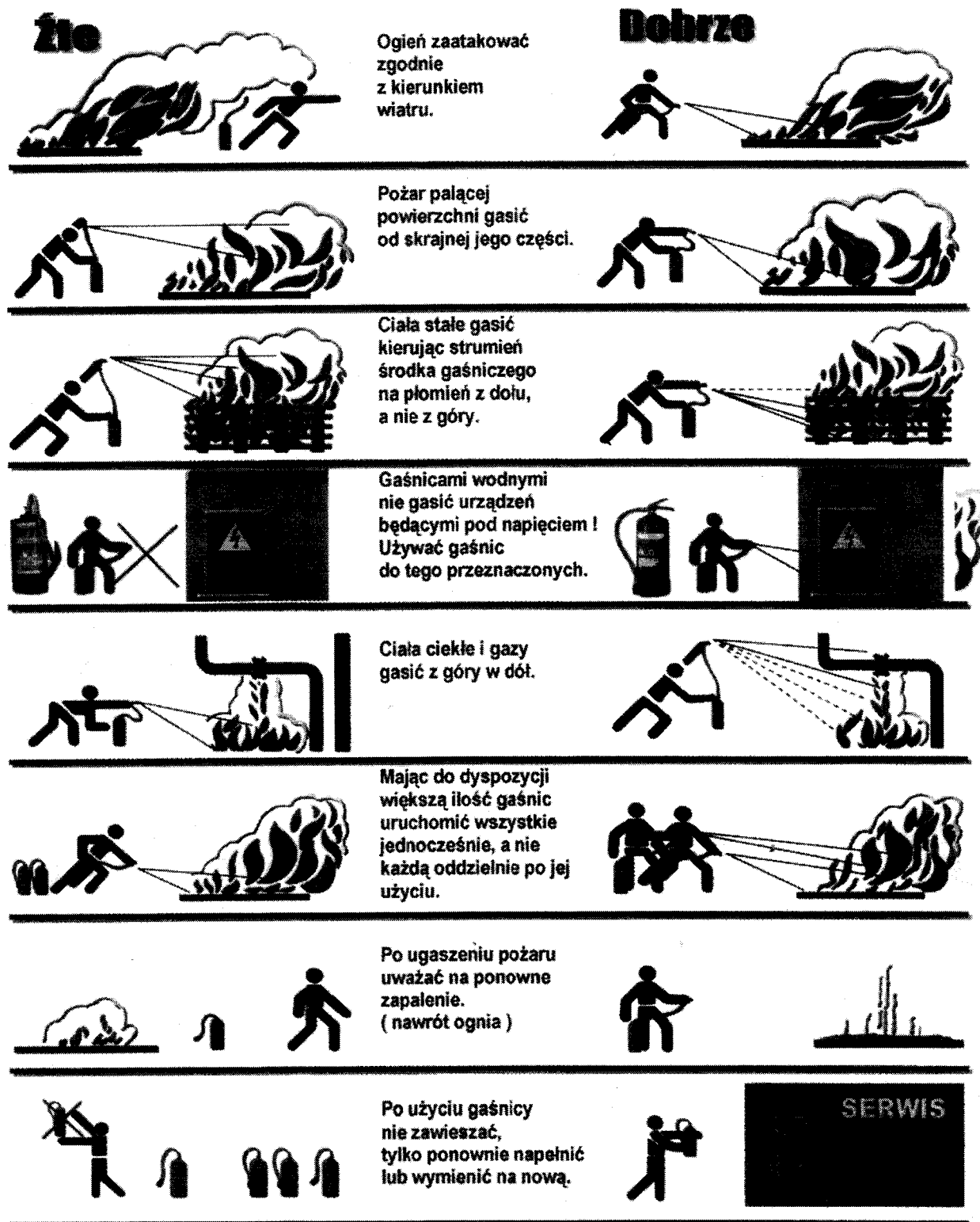
Podstawowy sposób użycia poszczególnych gaśnic przedstawiany jest także w sposób graficzny na etykietach naklejonych na gaśnice.

Rys. 5. Przy gaszeniu urządzeń elektrycznych pod napięciem należy zachować odległość min. 1m

3.3.4. Zasady posługiwania się podręcznym sprzętem gaśniczym i hydrantami wewnętrznymi

Gaszenie pożarów podręcznym sprzętem gaśniczym.

Rys.6. Zasady posługiwania się gaśnicami przenośnymi

Hydrant wewnętrzny - jest urządzeniem przeciwpożarowym umieszczonym w instalacji wodociągowej wewnętrznej, służącym do gaszenia pożarów grupy A. Umożliwia on dogodne gaszenie ewentualnego pożaru (z większych niż gaśnice odległości), a w szczególności przydatny jest do gaszenia pożarów w zarodku oraz do dogaszania pogorzelisk.

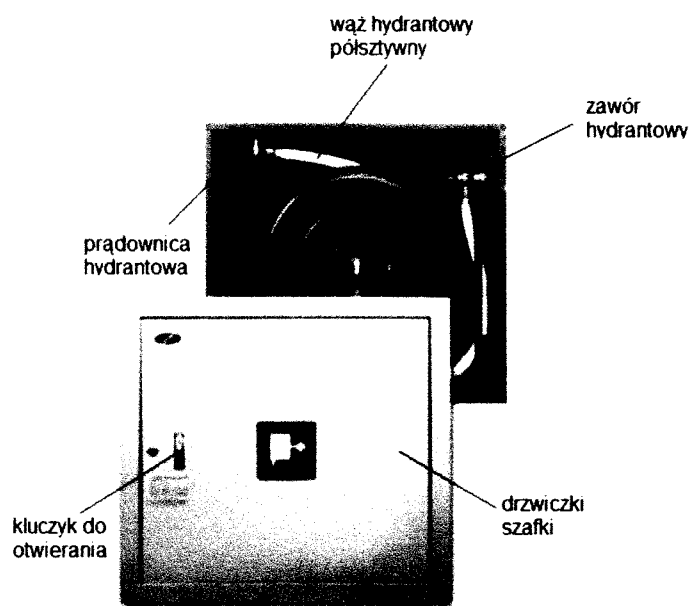
W celu uruchomienia hydrantu wewnętrznego 25 należy:

- otworzyć szafkę (zbić szybkę, wyjąć kluczyk, włożyć do zamka, przekręcić i otworzyć pokrywę szafki hydrantowej),
- sprawdzić, czy prądownica wodna na końcu węża hydrantowego jest zakręcona,
- otworzyć (odkręcić) zawór hydrantowy,
- rozwinąć wąż hydrantowy półsztywny na żadaną odległość i otworzyć prądownicę na końcu węża hydrantowego poprzez obrót końcówki prądownicy,
- skierować strumień wody na źródło ognia.
- zastosowana prądownica na końcu węża półsztywnego pozwala tworzyć różne strumienie wypływowe wody (zwarty i rozproszony)

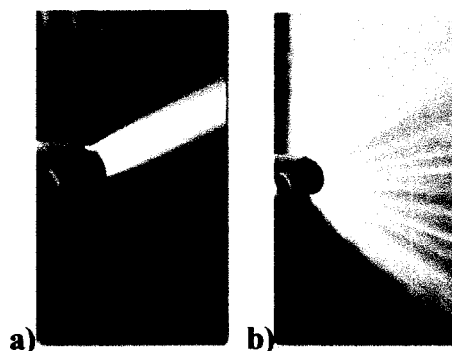
Nie wolno używać hydrantów wewnętrznych (wody) do gaszenia pożarów w obrębie elektroniki użytkowej oraz instalacji i urządzeń elektrycznych pod napięciem (niszczące działanie wody oraz możliwość porażenia prądem).

W związku z powyższym pełne wykorzystanie hydrantu wewnętrznego do gaszenia ewentualnego pożaru może nastąpić tylko w ostateczności (np. po wykorzystaniu najbliższych gaśnic) po odłączeniu napięcia przeciwpożarowym wyłącznikiem prądu.

Efektywny zasięg strumienia zwartego wynosi 10 m a strumienia rozproszonego 3 m.

Rys. 5. Widok hydrantu wewnętrznego 25 z węzem półsztywnym

Rys.6. Rodzaje strumieni wodnych do celów gaśniczych
strumień zwarty
strumień rozproszony

3.3.5. Konserwacja, przeglądy i naprawy podręcznego sprzętu gaśniczego

Zgodnie z §3 ust. 2 rozporządzenia MSWiA „Urządzenia przeciwpożarowe i gaśnice powinny być poddawane przeglądom technicznym i czynnościom konserwacyjnym zgodnie z zasadami określonymi w Polskich Normach dotyczących urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic, w odnośnej dokumentacji techniczno-ruchowej oraz instrukcjach obsługi” ust.3. „Przeglądy techniczne i czynności konserwacyjne, o których mowa w ust. 2, powinny być przeprowadzane w okresach i w sposób zgodny z instrukcją ustaloną przez producenta, nie rzadziej jednak niż raz w roku”.

Tabela.4. Przeglądy pozostałych urządzeń technicznych.

Lp.	Wyszczególnienie	Podstawa prawna	Kto przeprowadza?	Udokumentowanie	Częstotliwość
1	Przegląd techniczny budynku	Art.62 Prawo budowlane	Osoba z uprawnieniami budowlanymi	Protokół okresowej kontroli pięcioletniej stanu technicznego. Protokół okresowej kontroli corocznej elementów budynku.	Raz na 5 lat Raz w roku
2	Instalacje elektryczne i piorunochronowe	Art.62 Prawo budowlane	Osoba z uprawnieniami wymaganymi przy wykonywaniu dozoru nad eksploatacją instalacji oraz sieci energetycznych.	Protokół przeglądu i pomiarów instalacji elektrycznej i piorunochronowej w zakresie stanu sprawności połączeń, osprzętu, zabezpieczeń i środków ochrony od porażeń	Kontrola raz na 5 lat
3	Przewody wentylacyjne, spalinowe i dymowe	Art.62 Prawo budowlane	Mistrz w rzemiośle kominiarskim	Protokół kontroli i przeglądu	Raz w roku
4	Przegląd techniczny urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic	§ 3 RMSWiA z 7.06. 2010r. w sprawie ochrony pożoż	Osoba kompetentna posiadająca zasób wiedzy, umiejętności mająca dostęp do części zamiennych (jest to zazwyczaj firma zewnętrzna posiadająca autoryzację producenta danego sprzętu)	Protokół przeglądu dla: urządzeń przeciwpożarowych w tym gaśnic. Protokół badania węży hydrantowych	Nie rzadziej niż raz w roku (może być częściej – zależy od zaleceń producenta) Raz na 5 lat
5	Teren szkoły, budynek	§ 3 RMSWiA z 31.12.2002r. w sprawie bhp w szkołach	Dyrektor szkoły i służba bhp (specjalista bhp spoza zakładu)	Protokół przeprowadzonej kontroli	Jeżeli przerwa w działalności oświatowej jest dłuższa niż 2 tygodnie

4. CHARAKTERYSTYKA ZAGROŻENIA POŻAROWEGO

4.1. Źródła powstania pożaru

Przyczynami powstania pożaru w budynku mogą być:

- nieostrożność, lekkomyślność i niedbalstwo ludzi, pracowników przejawiające się w najróżnorodniejszych zaniedbaniach w ich postępowaniu (np. palenie tytoniu w miejscach niedozwolonych, używanie do ogrzewania grzejników elektrycznych bez odpowiedniego zabezpieczenia lub w pobliżu przedmiotów łatwo zapalnych itd.),
- palenie tytoniu w miejscach do tego nie przeznaczonych.
- palenie tytoniu podczas stosowania materiałów niebezpiecznych pożarowo, takich jak ciecze palne, gazy palne,
- wykonywanie prac niebezpiecznych pożarowo (cięcie, spawanie) bez odpowiedniego zabezpieczenia miejsca ich przeprowadzania,
- posługiwanie się uszkodzonymi urządzeniami technicznymi podczas wykonywania ww. prac,
- wady w instalacjach i urządzeniach elektroenergetycznych, będące zazwyczaj następstwami ich niewłaściwej eksploatacji i konserwacji (brak badania skuteczności zerowania lub uziemienia oraz oporności izolacji przewodów), niewłaściwego wykonania,
- przeciążenia instalacji elektrycznej,
- wyładowania atmosferyczne (uszkodzenia instalacji piorunochronnej, złe uziemienie, brak konserwacji instalacji odgromowej),
- pozostawienie włączonych urządzeń elektrycznych bez dozoru (np. grzałki, grzejniki),
- ustawianie lampy oświetleniowej w taki sposób, że od ciepła wydzielonego z rozgrzanej żarówki może zapalić się będący w pobliżu (stykający się) materiał palny np. firanka, zasłona, papier,
- nieostrożne obchodzenie się z ogniem otwartym (np. używanie świeczek),
- podpalenia umyślne.

4.2. Drogi rozprzestrzeniania się pożaru.

Drogami rozprzestrzeniania się pożarów w obiekcie są:

- układ komunikacji poziomej i pionowej,
- palne elementy wykończenia wnętrz i wyposażenia pomieszczeń,
- zgromadzone materiały palne (np. opakowania, kartony, krzesła, ławki itp.).

Istotnym zagrożeniem dla osób przebywających w obiekcie jest toksyczne i duszące oddziaływanie dymów i gazów pożarowych powstających w wyniku spalania dużej ilości tworzyw sztucznych, z jakich wykonane są elementy wykończenia wnętrz, urządzenia biurowe etc.

Przenikaniu dymów i gazów pożarowych sprzyjają:

- otwarte ciągi komunikacyjne o konwekcyjno-grawitacyjnym ruchu powietrza np.

korytarze,

- kanały wentylacyjne.

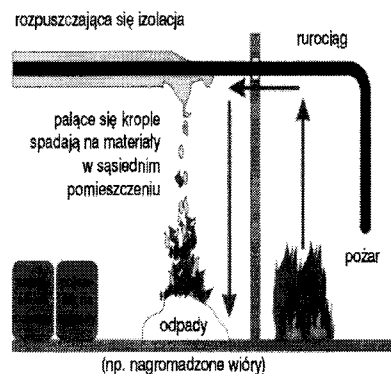
4.3. Przyczyny rozprzestrzeniania się pożaru

Najczęstszymi przyczynami rozprzestrzeniania się pożarów są:

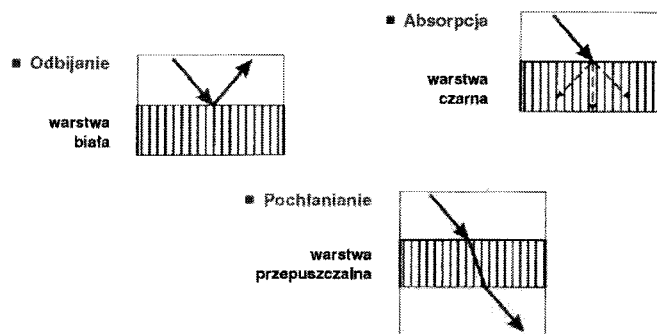
- nie stwierdzenie (nie zauważenie) pożaru w jego początkowym stadium przez pracowników,
- opóźnione zaalarmowanie Straży Pożarnej o powstałym pożarze,
- brak umiejętności u pracowników opanowania pożaru w zarodku poprzez właściwe zastosowanie sprzętu i środków gaśniczych znajdujących się w pobliżu,
- brak w pobliżu miejsca powstania pożaru podręcznych środków i sprzętu gaśniczego,
- niekorzystne warunki budowlane, sprzyjające rozprzestrzenianiu się pożaru oraz powstaniu niebezpieczeństwa dla ludzi (np. brak wydzielenia pomiędzy klatką schodową a poziomą drogą ewakuacyjną),
- nagromadzenie materiałów palnych w miejscu powstania pożaru,
- utrudniony dostęp do miejsca powstania pożaru (np. nie pozostawienie klucza od pomieszczeń),

Przekazywanie ciepła

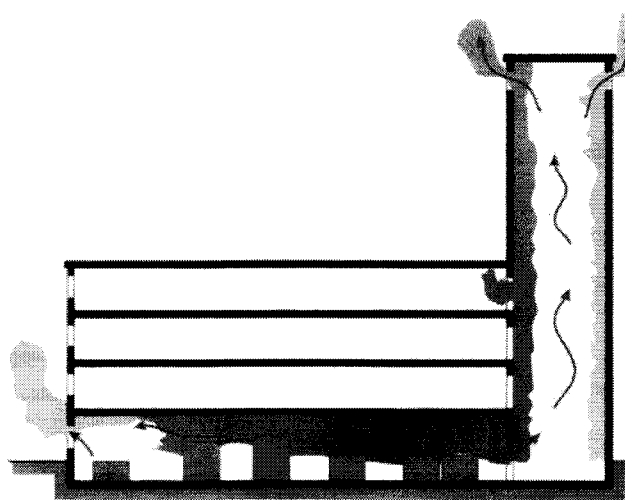
Przewodzenie – cząsteczki przekazują swoją energię innym cząsteczkom w wyniku drgań i zderzeń.

Promieniowanie ciepłe – to promieniowanie elektromagnetyczne wywołane ruchem cieplnym atomów lub cząstek jakiegoś ciała.

Konwekcja – to przenoszenie ciepła wywołane przemieszczaniem się gazów. W warunkach pożaru wywołana jest różnicą temperatur.

4.4. Zasady zapobiegania powstania pożaru

Zagrożenie pożarowe związane jest z występowaniem materiałów palnych w budynku, na poszczególnych kondygnacjach i w pomieszczeniach, z eksploatacją instalacji i urządzeń technicznych, takich jak instalacje i urządzenia oraz osprzęt elektryczny, instalacje odgromowe, wentylacyjne i klimatyzacyjne a także z okazjonalnie prowadzonymi pracami pożarowo-niebezpiecznymi. Praktycznie w większości pomieszczeń, znajdują się palne elementy wystroju i wyposażenia wnętrza, m.in. takie jak: meble, urządzenia, materiały biurowe, dokumentacja, wystrój wnętrz, wykładziny itp. Stanowi to jeden z trzech podstawowych elementów decydujących o możliwości powstania pożaru. Drugim niezbędnym elementem, którego obecność może spowodować powstanie pożaru jest bodziec energetyczny. W przypadku przedmiotowego obiektu potencjalną przyczyną powstania pożaru związaną z występowaniem bodźców energetycznych jest możliwość wystąpienia wadliwych stanów pracy instalacji elektrycznych, uszkodzenie osprzętu elektrycznego, takiego jak gniazda, wtyczki, przełączniki (wadliwe zabezpieczenia, przeciążenia, zwarcia, iskrzenie, przegrzewanie się będące wynikiem pogorszenia warunków chłodzenia urządzeń i instalacji), które w konsekwencji mogą doprowadzić do zapłonu materiałów palnych i pożaru. Inną potencjalną przyczyną powstania pożaru może być niewłaściwa organizacja, zabezpieczenie, i wykonanie prac pożarowo-niebezpiecznych, takich jak: spawanie elektryczne, gazowe, wycinanie elementów metalowych, podczas którego występuje otwarty płomień, czy też iskrzenie i tym samym istnieje możliwość zaproszenia ognia. Należy także uwzględnić możliwość wystąpienia umyślnego bądź nieumyślnego spowodowania pożaru. Trzeci element trójkąta spalania to tlen. Jest oczywistym, że jego obecność i ilość w powietrzu jest wystarczająca do tego, aby w sprzyjających, najczęściej niespodziewanych przez nikogo, warunkach doszło do rozwoju pożaru.

W celu niedopuszczenia do powstania pożaru zabrania się:

- 1) składowania jakichkolwiek materiałów i ustawiania przedmiotów na drogach komunikacji ogólnej służących celom ewakuacji,
- 2) zamykania wyjść ewakuacyjnych w sposób uniemożliwiający ich natychmiastowe użycie lub ograniczenie dostępu do tych wyjść,
- 3) używania sprzętu i urządzeń przeciwpożarowych do celów nie związanych z ich przeznaczeniem oraz samowolnej zmiany jego lokalizacji,
- 4) ograniczania dostępu do wyłączników i tablic rozdzielczych energii elektrycznej, głównych wyłączników i zaworów instalacji wpływających na stan bezpieczeństwa pożarowego,
- 5) eksploatacji uszkodzonych instalacji i urządzeń elektrycznych, których stan techniczny może przyczynić się do powstania pożaru,
- 6) magazynowania i składowania materiałów niebezpiecznych pożarowo w miejscach do tego nie przeznaczonych,
- 7) używania na terenie całego zakładu otwartego ognia, stosowania innych czynników mogących spowodować zapalenie materiałów palnych,
- 8) palenia tytoniu, za wyjątkiem wyznaczonych miejsc,
- 9) przechowywania materiałów palnych w odległości mniejszej niż 0,5 m od:
 - urządzeń i instalacji, których powierzchnie zewnętrzne mogą nagrzewać się do temperatury przekraczającej 100°C,
 - tablic rozdzielczych, linii kablowych o napięciu 1 kV i wyższym, przewodów uziemiających oraz przewodów odprowadzających instalacji odgromowych,
 - stosowania instalacji elektrycznej wykonanej niezgodnie z warunkami technicznymi,
- 10) zastawiania lub ograniczania dostępu do:
 - podręcznego sprzętu gaśniczego;
 - wyjść ewakuacyjnych;
 - wyłączników i tablic rozdzielczych prądu elektrycznego,
 - urządzeń przeciwpożarowych,
- 11) pozostawiania bez nadzoru włączonych elektrycznych urządzeń grzejnych z wyjątkiem tych, których instrukcja eksploatacji zezwala na pracę bez nadzoru,
- 12) gromadzenia i przechowywania materiałów palnych między budynkiem a drogą pożarową,
- 13) korzystania z uszkodzonych urządzeń i instalacji odgromowych, wentylacyjnych, kominowych i innych,
- 14) stosowania do osłon punktów świetlnych materiałów palnych z wyjątkiem materiałów trudno zapalnych, jeżeli zostaną umieszczone w odległości co najmniej 0,5 m od żarówki,
- 15) rozgrzewania za pomocą otwartego ognia materiałów w odległości mniejszej niż 5 m od obiektu.

Aby zmniejszyć ryzyko powstania pożaru od instalacji i urządzeń technicznych należy je utrzymywać w stanie zgodnym z warunkami technicznymi i wymaganiami ustalonymi przez producenta, a w szczególności należy poddawać je okresowym przeglądom i konserwacji:

- przeprowadzić pomiary instalacji elektrycznej w zakresie odporności izolacji przewodów roboczych co najmniej raz w roku. Stwierdzone nieprawidłowości natychmiast usuwać.
- usuwać zanieczyszczenia z przewodów kominowych i wentylacyjnych.

4.5. Organizacja ochrony przeciwpożarowej w obiekcie

Zgodnie z przepisami w celu zapewnienia bezpiecznej eksploatacji obiektu należy:

- 1) umieścić w miejscu widocznym wykaz telefonów alarmowych oraz "Instrukcję postępowania na wypadek pożaru"
- 2) oznakować zgodnie z Polskimi Normami znakami ewakuacyjnymi i bezpieczeństwa:
 - pomieszczenia, w których występuje zakaz używania ognia otwartego,
 - drogi ewakuacyjne oraz pomieszczenia, w których w myśl przepisów techniczno - budowlanych wymagane są co najmniej 2 wyjścia ewakuacyjne, w sposób zapewniający dostarczenie informacji niezbędnych do ewakuacji,
 - miejsca lokalizacji przeciwpożarowego wyłącznika prądu,
 - miejsca usytuowania sprzętu gaśniczego,
- 3) utrzymywać drożność dróg ewakuacyjnych i pożarowych,
- 4) wyposażyć obiekt w podręczny sprzęt gaśniczy,
- 5) terminowo wykonywać wszystkie polecenia przełożonych i organów kontrolnych w sprawach związanych z bezpieczeństwem pożarowym,
- 6) uczestniczyć w szkoleniach z zakresu ochrony przeciwpożarowej,
- 7) zaznajomić się ze sposobami użycia podręcznego sprzętu gaśniczego,
- 8) prace niebezpieczne pożarowo wykonywać zgodnie z zasadami określonymi w niniejszej instrukcji

5. ZASADY PROWADZENIA PRAC NIEBEZPIECZNYCH POŻAROWO

5.1. Organizacja prac niebezpiecznych pożarowo

Szczegółowe zasady zabezpieczenia przeciwpożarowego prac niebezpiecznych pożarowo, nieprzewidzianych instrukcją technologiczną prowadzone poza wyznaczonym na stałe do tego celu miejscem, określone są w niniejszym rozdziale.

Przed rozpoczęciem prac niebezpiecznych pod względem pożarowym właściciel i/lub użytkownik obiektu oraz wykonawca jest obowiązany:

- ocenić zagrożenie pożarowe w miejscu, w którym prace będą wykonywane,
- ustalić rodzaj przedsięwzięć mających na celu niedopuszczenie do powstania i rozprzestrzeniania się pożaru lub wybuchu,
- wskazać osoby odpowiedzialne za odpowiednie przygotowanie miejsca pracy, za przebieg oraz zabezpieczenie miejsca po zakończeniu pracy.

Prace niebezpieczne pożarowo, mogą być wykonywane wyłącznie przez osoby do tego upoważnione, posiadające odpowiednie kwalifikacje, przy pomocy sprzętu sprawnego technicznie i zabezpieczonego przed możliwością wywołania pożaru. Wymagania, o których mowa poniżej, ustalane są komisyjnie, każdorazowo przed rozpoczęciem prac.

5.2. Prace i skład komisji

W skład komisji wchodzi właściciel budynku, jako przewodniczący komisji, osoba prowadząca sprawy ochrony przeciwpożarowej (lub przedstawiciel użytkownika budynku) oraz kierownik grupy, firmy wykonującej prace.

Prace komisji organizuje jej przewodniczący. Komisja ze swoich prac sporządza protokół zabezpieczenia przeciwpożarowego prac niebezpiecznych pożarowo wg wzoru. Po wykonaniu zabezpieczeń określonych w wyżej wymienionym protokole, przewodniczący wydaje pisemne zezwolenie na przeprowadzenie prac wg wzoru. Po uzyskaniu pisemnego potwierdzenia o zakończeniu prac od wykonawcy robót, przewodniczący dokonuje odbioru robót. Ponadto organizuje dozór rejonu prac po ich zakończeniu, zgodnie z ustaleniami protokołu. Po zakończeniu prac dokumentację przechowuje przewodniczący komisji.

5.3. Wytyczne zabezpieczenia prac niebezpiecznych pożarowo

Zasady ogólne

Wszyscy pracownicy oraz firmy wynajmowane do prac remontowo budowlanych wykonywanych w budynku, zobowiązani są bezwzględnie przestrzegać procedury i wymagań bezpieczeństwa pożarowego w trakcie przeprowadzania prac niebezpiecznych pożarowo z użyciem ognia otwartego lub urządzeń wydzielających ciepło zdolne do zapalenia materiałów palnych.

Prace niebezpieczne pożarowo, nie przewidziane instrukcją technologiczną prowadzone poza wyznaczonym na stałe do tego celu miejscem, należy prowadzić w sposób uniemożliwiający powstanie pożaru.

Przed rozpoczęciem prac niebezpiecznych pożarowo kierownik lub przedstawiciel firmy oraz wykonawca jest obowiązany sporządzić "Protokół zabezpieczenia przeciwpożarowego prac niebezpiecznych pożarowo" według wzoru określonego załącznikiem do niniejszej instrukcji.

- kierownik lub osoba wyznaczona zapozna zainteresowane osoby z zagrożeniami pożarowymi występującymi w rejonie wykonywania prac oraz z rodzajem przedsięwzięć mających na celu niedopuszczenie do powstania pożaru.
- zgodę na rozpoczęcie prac, wydaje dyrektor po sprawdzeniu realizacji ustaleń zawartych w protokole.
- pomieszczenia lub miejsca, w których mają się odbywać prace, należy oczyścić z wszelkich palnych materiałów i zanieczyszczeń.

- butle z gazami sprężonymi mogą znajdować się w budynku wyłącznie w okresie wykonywania prac i pod stałym nadzorem.
- prace niebezpieczne pożarowo mogą być wykonywane wyłącznie przez osoby do tego upoważnione, posiadające odpowiednie kwalifikacje.
- miejsce wykonywania prac wykonawca zabezpiecza sprzętem gaśniczym umożliwiającym likwidację wszelkich źródeł pożaru.

Przygotowanie pomieszczeń

Przygotowanie pomieszczeń do prowadzenia prac niebezpiecznych pod względem pożarowym polega na:

- 1) oczyszczeniu pomieszczeń lub miejsc, gdzie będą wykonywane prace z wszelkich palnych materiałów i zanieczyszczeń,
- 2) odsunięciu na bezpieczną odległość od miejsca prowadzenia prac wszelkich przedmiotów palnych i niepalnych w opakowaniach palnych,
- 3) zabezpieczeniu przed działaniem np. odprysków spawalniczych materiałów, których usunięcie na bezpieczną odległość nie jest możliwe, przez osłonięcie ich np. arkuszami blachy, płytami gipsowymi itp.,
- 4) sprawdzeniu, czy znajdujące się w sąsiednich pomieszczeniach materiały lub przedmioty podatne na zapalenie wskutek przewodnictwa cieplnego bądź rozprysków spawalniczych nie wymagają zastosowania lokalnych zabezpieczeń,
- 5) uszczelnieniu materiałami niepalnymi wszelkich przelotowych otworów kanalizacyjnych, kablowych, wentylacyjnych itp. znajdujących się w pobliżu miejsca prowadzenia prac,
- 6) zabezpieczeniu przed rozpryskami spawalniczymi lub uszkodzeniami mechanicznymi kabli, przewodów elektrycznych, gazowych oraz instalacyjnych z palną izolacją o ile znajdują się w zasięgu zagrożenia spowodowanego pracami pożarowo niebezpiecznymi,
- 7) przygotowaniu w miejscu dokonywania prac niebezpiecznych pożarowo min.:
 - napełnionych wodą metalowych pojemników na rozgrzane odpadki np. drutu spawalniczego, elektrod itp.,
 - materiałów osłonowych i izolacyjnych niezbędnych do zabezpieczenia toku prac,
 - podręcznego sprzętu gaśniczego,
 - zapewnieniu stałej drożności przejść, dróg i wyjść ewakuacyjnych z miejsc prowadzenia prac pożarowo niebezpiecznych.

Zabezpieczenie prac niebezpiecznych pod względem pożarowym

Przy wykonywaniu prac pożarowo niebezpiecznych przy użyciu cieczy, gazów i pyłów mogących tworzyć z powietrzem mieszaniny wybuchowe należy przestrzegać następujących zasad:

- 1) na stanowiskach pracy mogą znajdować się stosowane tam ciecze, gazy i pyły palne w ilości niezbędnej do prowadzenia prac, z zapasem umożliwiającym utrzymanie ciągłości pracy,
- 2) zapas substancji znajdującej się na stanowisku pracy powinien być przechowywany w niepalnych, szczelnych opakowaniach,
- 3) pozostawianie opróżnionych opakowań na stanowisku pracy jest zabronione,
- 4) po zakończeniu prac wszystkie naczynia, wanny i pojemniki należy szczelnie zamknąć lub

zabezpieczyć w inny sposób przed emisją do otoczenia znajdujących się w nich substancji tworzących z powietrzem mieszaniny wybuchowe,

- 5) ciecze, gazy i pyły oraz ich pozostałości nie powinny zalegać na urządzeniach stanowiska, w przewodach wentylacyjnych i na podłożu,

5.4. Obowiązki osób związanych z pracami niebezpiecznymi pożarowo

Do obowiązków wykonawcy prac niebezpiecznych pożarowo w szczególności należy:

- 1) sprawdzenie, czy sprzęt i narzędzia są technicznie sprawne i należyście zabezpieczone przed możliwością zainicjowania oraz rozprzestrzeniania się pożaru,
- 2) ścisłe przestrzeganie zaleceń zawartych w protokole zabezpieczenia przeciwpożarowego prac pożarowo niebezpiecznych,
- 3) znajomość przepisów przeciwpożarowych, obsługi podręcznego sprzętu gaśniczego oraz zasad postępowania w przypadku powstania pożaru,
- 4) sprawdzenie przed przystąpieniem do pracy, czy zostały wykonane wszystkie zabezpieczenia przewidziane dla danego rodzaju prac niebezpiecznych, pożarowo,
- 5) ścisłe przestrzeganie wytycznych zabezpieczenia ustalonych dla prowadzenia danego rodzaju prac niebezpiecznych,
- 6) sprawdzenie przed przystąpieniem do pracy, czy stanowisko zostało wyposażone w odpowiednią ilość i rodzaj podręcznego sprzętu gaśniczego,
- 7) rozpoczynanie prac pożarowo niebezpiecznych tylko po otrzymaniu pisemnego zezwolenia,
- 8) przerywanie pracy w przypadku stwierdzenia sytuacji lub warunków umożliwiających powstanie i rozprzestrzenianie pożaru oraz zgłoszenie tego faktu przełożonemu,
- 9) powiadamianie osoby odpowiedzialnej o zakończeniu prac niebezpiecznych pożarowo,
- 10) dokładne sprawdzenie po zakończeniu pracy stanowiska i jego otoczenia w celu stwierdzenia, czy podczas wykonywania prac niebezpiecznych pożarowo nie zainicjowano pożaru.

5.5. Kontrola miejsc pracy po ich zakończeniu

Po zakończeniu prac pożarowo niebezpiecznych w obiekcie, należy przeprowadzić dokładną kontrolę, miejsca prac oraz pomieszczeń sąsiednich w celu stwierdzenia, czy nie pozostawiono tłących lub żarzących się cząstek w rejonie prac, czy nie występują jakiegokolwiek objawy pożaru oraz czy sprzęt (np. spawalniczy) został zdemontowany, odłączony od źródeł zasilania i należyście zabezpieczony przed dostępem osób postronnych. Kontrolę taką należy ponowić po upływie 2, 4 i 8 godzin, licząc od czasu zakończenia prac pożarowo niebezpiecznych.

6. ORGANIZACJA I WARUNKI EWAKUACJI

6.1. Warunki ewakuacji

Budynek szkoły jest budynkiem składającym się z czterech kondygnacji nadziemnych i jednej podziemnej. W budynku znajdują się trzy narożne klatki schodowe (ewakuacyjne kl. A, B, C) od kondygnacji czwartej z wyjściem ewakuacyjnym na dziedziniec wewnętrzny, oraz jedna klatka schodowa narożna (kl. D) od trzeciej kondygnacji z przejściem przez inne pomieszczenie (siłownia) na zewnątrz budynku od strony boiska. Ponadto z poziomu parteru wychodzą jeszcze trzy niezależne wyjścia ewakuacyjne na zewnątrz budynku od ul. Narbutta i ul. Kazimierzowskiej. Łączna ilość wyjść ewakuacyjnych z budynku szkoły wynosi 7. Maksymalna liczba osób mogących przebywać jednocześnie w budynku to około 990 osób z czego około 890 uczniów i około 100 pracowników.

Przewidywana liczba osób w rozbiciu na poszczególne pomieszczenia na kondygnacjach uwzględnia ilość ławek i krzeseł w pomieszczeniach znajduję się w części graficznej danej instrukcji.

Oznakowanie dróg ewakuacyjnych jest kontrolowane przez powołaną każdego roku przez Dyrektora komisję sprawdzającą przygotowanie do wznowienia zajęć dydaktycznych po każdej minimum dwutygodniowej przerwie (ferie zimowe, wakacje).

6.2. Wytyczne prowadzenia ewakuacji

Ewakuacja – zespół czynności zapewniający bezpieczne warunki opuszczenia zagrożonej strefy przez znajdujących się w niej ludzi.

Zapewnienie odpowiednich warunków ewakuacji oznacza więc:

- wyznaczenie dróg ewakuacji,
- oznakowanie dróg i wyjść ewakuacyjnych,
- sporządzenie planów ewakuacyjnych i wywieszenie ich na każdej kondygnacji,
- zapoznanie pracowników z planami ewakuacji,
- wyznaczenie miejsca dla ewakuowanych ludzi.

Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. Nr 109, poz. 719), z każdego miejsca w obiekcie, przeznaczonego do przebywania ludzi, zapewnia się odpowiednie warunki ewakuacji, umożliwiające szybkie i bezpieczne opuszczanie strefy zagrożonej lub objętej pożarem, dostosowane do liczby i stanu sprawności osób przebywających w obiekcie oraz jego funkcji, konstrukcji i wymiarów, a także zastosowanie technicznych środków zabezpieczenia przeciwpożarowego.

W przypadku obiektów, w których cyklicznie zmienia się jednocześnie grupa powyżej 50 użytkowników, w szczególności: szkół, przedszkoli, internatów, domów studenckich, praktycznego sprawdzenia organizacji oraz warunków ewakuacji należy dokonać — co najmniej raz na rok, jednak w terminie nie dłuższym niż 3 miesiące od dnia rozpoczęcia korzystania z obiektu przez nowych użytkowników.

Do przeprowadzenia sprawnej ewakuacji, w przypadku realnego zagrożenia, zamontowano przy wyjściach ewakuacyjnych skrzyneczki z kluczami do drzwi wyjściowych. Dwie od ul. Narbutta wyjścia bezpośrednio na zewnątrz, na plac wewnętrzny klatka A, B i C oraz przy drzwiach wyjściowych z siłowni. Umieszczenie skrzyneczek z kluczami zostało wskazane w części graficznej do niniejszej aktualizacji.

Szczegółowy opis zadań pracowników i dyrekcji podczas przeprowadzenia ewakuacji osób z pomieszczeń szkoły został szczegółowo opracowany i przedstawiony w *"Instrukcji ewakuacji"*.

W obiektach użyteczności publicznej mogą wystąpić różne rodzaje zagrożeń np. rozpylenie substancji chemicznych, ulatnianie się gazu, groźba zawalenia się budynku, terroryzm i inne zagrożenia życia i zdrowia.

Nie każde zagrożenie wymaga ewakuacji całego obiektu. Należy też przyjąć zasadę, że ewakuację należy prowadzić w następującej kolejności:

- pomieszczenia bezpośrednio zagrożone,
- pomieszczenia sąsiednie i usytuowane powyżej zagrożonych,
- pozostałe pomieszczenia.

6.2.1. Organizacja ewakuacji

Zgodnie z art. 22 ust. 1 ustawy z 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz.U. z 2002 r. nr 147, poz. 1229 ze zm.) działania ratownicze prowadzi jednostki ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w art. 15 pkt 1-6 i 8 (np. jednostki organizacyjne Państwowej Straży Pożarnej). Zgodnie z art. 25 ust. 1 pkt 1 ustawy z 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz.U. z 2002 r. nr 147, poz. 1229 ze zm.) kierujący działaniem ratowniczym strażak Państwowej Straży Pożarnej (lub inna osoba upoważniona do kierowania takimi działaniami) może zarządzić ewakuację ludzi i mienia. Praktyka pokazuje jednak, że w przypadku zagrożenia, którego objawy są bezpośrednio widoczne lub w jakikolwiek inny sposób odczuwalne, ewakuacja rozpoczyna się w sposób całkowicie spontaniczny, nierzadko wręcz chaotyczny. Dlatego najważniejsze jest, aby jak najszybciej przybrała ona zorganizowaną formę i była kierowana przez ludzi obdarzonych silnymi cechami osobowości, nie ulegających emocjom i cieszących się powszechnym autorytetem. Dlatego w początkowym etapie przygotowania do ewakuacji (a w przypadku zagrożenia również właściwą ewakuację) **może zarządzić Dyrektor, Kierownik lub inna osoba przez nich upoważniona**. Powinna ona jednak jak najszybciej przekazać kierowanie akcją ratowniczą dowódcy jednostki ratowniczo-gaśniczej przybyłej na miejsce akcji.

Ewakuację zarządzamy zawsze, gdy istnieje choćby najmniejsze ryzyko zagrożenia życia lub zdrowia przebywających w obiekcie osób. Ewakuacja powinna przebiegać w sposób sprawny, z zachowaniem ciszy i powagi. W sytuacji zagrożenia ogniem, dymem, substancją toksyczną, możliwością zawalenia budynku oraz prawdopodobieństwem działań terrorystycznych, nie należy tracić czasu na wyłączanie komputerów, zamykanie okien, pakowanie akt i tym podobne czynności. Wychodząc z pomieszczenia należy pamiętać o dokładnym zamknięciu drzwi. Pozwoli to na uniknięcie przeciągów mogących spowodować szybsze zadymienie lub wypełnienie niebezpiecznymi substancjami przebiegających wewnątrz budynku dróg ewakuacyjnych oraz zapobiegnie zwiększeniu dostępu tlenu podczas palenia się w danym pomieszczeniu.

Ewakuację należy ogłaszać wszystkimi dostępnymi w danym obiekcie środkami technicznymi. Osoby najbliższe należy alarmować głosem, pamiętając, aby czynić to spokojnie i w nie wywołujący paniki sposób. W obiektach nie wyposażonych w instalację sygnalizacyjną, nagłaśniającą lub urządzenia do automatycznego nadawania komunikatów głosowych dobrze jest korzystać z przenośnych urządzeń rozgłoszeniowych tzw. tub. Skuteczną formą jest też rozesłanie na teren obiektu gońców. W tym przypadku należy pamiętać, aby były to osoby ogólnie znane, które nie będą musiały tracić czasu na udowadnianie prawdziwości przekazywanych przez siebie poleceń.

W pomieszczeniach Szkoły sygnałem alarmowym do przeprowadzenia ewakuacji jest 5 sygnałów dzwonka szkolnego po 3 sekundy. Dla potwierdzenia alarmu może być podany komunikat z radiowęzła szkolnego lub z megafonu przenośnego.

Alarm w szkole jest sygnałem, który powinien być znany wszystkim uczniom i pracownikom szkoły. W przypadku, gdy nastąpiło bezpośrednie zagrożenie życia, nauczyciel może sam podjąć decyzję o ewakuacji, nie czekając na ogłoszenie alarmu.

Zagrożony budynek lub jego strefę pożarową należy opuszczać korzystając z wcześniej ustalonych, wytyczonych i odpowiednio oznakowanych dróg ewakuacyjnych. Drogami tymi są korytarze i klatki schodowe służące na co dzień do normalnej komunikacji pieszej.

Jeżeli z uzasadnionych przyczyn nie jest możliwe opuszczenie budynku, np. na skutek silnego zadymienia korytarza lub klatki schodowej, należy schronić się w najbliższym wyposażonym w okno pomieszczeniu (**pamiętając, aby odruchowo nie zamknąć się od środka na klucz!**), w razie potrzeby uszczelniając szpary w drzwiach zwilżonymi wodą szmatami, zerwanymi z okien zasłonami lub fragmentami odzieży. Jeżeli możliwe jest otwarcie okna, zawsze trzeba skorzystać z tej okazji, aby nie ulec zatruciu toksycznymi i często bezwonnymi gazami pożarowymi mogącymi dostać się do pomieszczenia. Otwarte okno należy też wykorzystać do zasygnalizowania swojej obecności w budynku osobom znajdującym się na zewnątrz.

Jeśli natomiast otwarcie lub wybicie okna z różnych względów nie jest możliwe, należy jak najszybciej o swojej sytuacji postarać się poinformować (np. telefonicznie) straż pożarną. Należy też wiedzieć, że w przypadku niepalnej konstrukcji budynku oraz przewidywanej w warunkach aglomeracji miejskiej szybkiej interwencji straży pożarnej wyposażonej w profesjonalny sprzęt i agregaty oddymiające w wielu przypadkach, pozostanie w zamykanym i wentylowanym lub wyposażonym w okna pomieszczeniu jest znacznie mniej ryzykowne niż próba pokonania kilkunastu metrów silnie zadymionego korytarza lub inne, nierzadko skrajnie desperackie metody ewakuacji. Jeżeli jednak przybyli na miejsce pożaru strażacy nakazą całkowitą ewakuację obiektu, należy się tej decyzji bezwarunkowo podporządkować.

Uwaga :

Decyzja o zarządzeniu ewakuacji musi uwzględniać informacje o zakresie ewakuacji, liczbie osób przewidzianych do ewakuacji, sposobach i kolejności opuszczania obiektu (kondygnacji, budynku) a także powinna określać drogi, kierunki i miejsca skierowania osób. Kierujący akcją ewakuacyjną wyznacza osoby odpowiedzialne za przebieg ewakuacji poszczególnych części obiektów, ponadto ustala ewentualną potrzebę ewakuacji sprzętu i mienia, określając w tym celu sposoby, kolejność i rodzaj ewakuowanego mienia. Opuszczanie pomieszczeń powinno odbywać się drogami oznakowanymi przez fluorescencyjne znaki ewakuacyjne i oświetlenie awaryjne (bezpieczeństwa i ewakuacyjne).

6.2.2. Ewakuacja ludzi

1. Pamiętając o tym, że najgroźniejszym zjawiskiem jest możliwość wybuchu paniki, wszelkie akcje należy rozpocząć od powiadomienia i uspokojenia ludzi, przy czym samemu należy zachować bezwzględny spokój,
2. W pierwszej kolejności ewakuować osoby z tych pomieszczeń, w których powstał pożar, lub które znajdują się na drodze rozprzestrzeniania się źródła pożaru oraz z pomieszczeń, z których dotarcie do bezpiecznych dróg ewakuacji może być odcięte przez pożar lub zadymienie. Następnie należy ewakuować osoby poczynając od najdalszych pomieszczeń. Należy dążyć do tego, aby wśród ewakuowanych w pierwszej kolejności były osoby o ograniczonej zdolności poruszania się, natomiast zamykać strumień powinny osoby zdrowe, ratownicy lub kierujący. O koncentracji osób ewakuowanych i sprawdzeniu obecności osób decyduje kierujący akcją ratowniczą.
3. W razie potrzeby należy przewidzieć potrzebę ewakuacji ludzi z pomieszczeń położonych obok lub poniżej pożaru. z powodu np. :
 - przygotowania dróg natarcia lub zajęcia stanowisk obrony bądź osłony przez jednostki ratownicze,
 - niebezpieczeństwa paniki,
 - przenikania dymu i wody użytej do gaszenia pożaru,

4. Nie wchodź do płonącego lub zadymionego pomieszczenia; nie otwieraj drzwi wiodących do ognia. Pozostaw to służbom ratowniczym.
5. Jeżeli zostałeś uwięziony w płonącym budynku, udaj się do jakiegoś pokoju z oknem i przymknij drzwi za sobą. Wzywaj pomocy przez okno. Jeśli musisz przejść przez zadymione pomieszczenie, pamiętaj, że powietrze jest najbardziej czyste blisko podłogi.
6. Użyj zwilżonej wodą chusteczki do przysłonięcia dróg oddechowych. Wyprowadzając kogoś z miejsca zadymionego, ale w którym nie ma ognia najpierw szeroko otwórz drzwi i wpuść świeże powietrze.
7. Po zakończeniu ewakuacji tj. opuszczeniu budynku czy zagrożonej strefy, osoby odpowiedzialne za przebieg ewakuacji zobowiązane są do sprawdzenia, czy wszyscy opuścili pomieszczenia. W razie podejrzenia, że ktoś został w zagrożonej strefie, należy natychmiast zgłosić ten fakt dowódcy jednostki ratowniczej przybyłej na miejsce akcji i spowodować ponowne sprawdzenie pomieszczeń budynku z uwzględnieniem miejsc, gdzie w przestrachu przed zadymieniem mogła schronić się poszukiwana osoba i ulec omdleniu, a więc również w szafach, pod stołami itp.
8. W przypadku przybycia jednostek Państwowej Straży Pożarnej w trakcie akcji ewakuacyjnej, kierujący przebiegiem akcji zobowiązany jest do złożenia informacji o przebiegu akcji a następnie podporządkowania się poleceniom dowódcy przybyłej jednostki taktycznej straży pożarnej.

6.2.3. Wskazówki dla nauczycieli i uczniów

Po rozpoznaniu zagrożenia i *dokonaniu oceny sytuacji* nauczyciel decyduje o możliwej drodze ewakuacji z budynku (nie zawsze najkrótsza droga będzie najszybszą drogą – zazwyczaj kierujemy się znakami ewakuacyjnymi). Uczniowie na polecenie nauczyciela w sposób zorganizowany kierują się do wskazanego wyjścia ewakuacyjnego. Jeżeli alarm zostanie ogłoszony na przerwie, uczniowie powinni udać się pod salę, gdzie mamy mieć zajęcia (jeżeli nie zagraża to naszemu bezpieczeństwu) i stamtąd pod opieką nauczyciela ewakuujemy się. Jeżeli uczniowie nie mają możliwości przejść pod salę, skupiają się na najbliższym nauczycielu kierując się do wyjścia z budynku.

Należy poruszać się po prawej stronie korytarzy i klatek schodowych. Nauczyciele i uczniowie, którzy mają lekcje na wyższych kondygnacjach, schodzą po stwierdzeniu, że osoby z niższych kondygnacji już zeszli i drogi ewakuacyjne są drożne. Po opuszczeniu budynku uczniowie wraz z nauczycielami udają się na miejsce zbiórki osób ewakuowanych ustawiając się klasami. Zbiórka osób na placu (boisku) służy sprawdzeniu obecności klas i ustalenia osób nieobecnych.

Uczniu pamiętaj:

1. Słuchaj i wykonuj dokładnie polecenia nauczyciela;
2. Bądź opanowany nie ulegaj panice;
3. Po przerwaniu zajęć udaj się na miejsce zbiórki wraz z klasą drogą wskazaną przez nauczyciela;
4. Pomagaj osobom słabszym;
5. Bezwzględnie podporządkuj się osobom funkcyjnym;
6. Nie lekceważ zagrożenia, nawet wtedy, gdy bezpośrednio ci nie zagraża.

6.2.4. Ewakuacja osób niepełnosprawnych

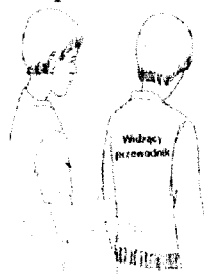
W przypadku osób niepełnosprawnych (dotyczy to uczniów ale również petentów, którzy korzystają z usług Szkoły) bezpieczna ewakuacja powinna uwzględniać rodzaj, stopień niepełnosprawności i ewentualne wykorzystanie na potrzeby ewakuacji pomocy ze strony innych osób (pracowników i uczniów) oraz dostępny sprzęt do ewakuacji.

Aby ułatwić ewakuację osób z niepełnosprawnościami:

- Należy sporządzić listę uczniów z różnymi rodzajami niepełnosprawności;
- Należy rozplanować zajęcia klas, w których uczą się osoby niepełnosprawne w taki sposób, aby osoby te nie musiały przemieszczać się poza możliwą najniższą kondygnację naziemną budynku;
- Należy wyznaczyć opiekuna osoby niepełnosprawnej na czas ewakuacji (w przypadku obsługi petenta z niepełnosprawnością - przekaz informacji przez nauczyciela do administracji).

✓ **Sposoby komunikowania się z osobami z dysfunkcją wzroku**

1. Podczas ewakuacji, zanim nawiądziesz kontakt fizyczny, uprzedź o tym osobę niewidomą. Rozpocznij od nawiązywania kontaktu słownego. Wymień swoje imię i nazwisko i koniecznie powiedz co się dzieje.
2. Jeżeli chcesz taką osobę poprowadzić, zaproponuj jej swoje ramię. Wówczas stanie ona za tobą i chwyci cię dłonią nieco powyżej łokcia. W ten sposób osoba niewidoma będzie mogła

dokładnie orientować się, jakie ruchy wykonujesz.

3. Pamiętaj, że poruszając się z osobą niewidomą, asystent zawsze i wszędzie idzie pierwszy. Obserwuj nie tylko podłogę przed sobą i osobą niewidomą, ale także przestrzeń obejmującą tułów i głowę osoby niewidomej.
4. Jeżeli znajdziecie się w ciasnej przestrzeni, zasygnalizuj to osobie niewidomej słownie oraz przez wysunięcie łokcia w tył. Wówczas osoba niewidoma schowa się za twoimi plecami idąc za tobą „gęsiego”.
5. Idąc koniecznie opisuj otoczenie i wskazuj przeszkody.

✓ **Sposoby komunikowania się z osobami z dysfunkcją słuchu**

1. Podczas ewakuacji osoby głuche i osoby niedosłyszające będą potrzebowały wsparcia w sytuacji zagrożenia głównie w komunikacji, przekazaniu informacji i sprawdzeniu, czy zostały zrozumiane. Jeżeli nie znamy języka migowego stosowanie komunikatorów dźwiękowych jest mało skuteczne.
2. Komunikacja musi być realizowana za pomocą specjalnych środków powiadamiania o zagrożeniu. W głównej mierze będzie potrzebny kontakt osobisty. Jeżeli nie potrafimy w żaden inny sposób ostrzec, to chociaż przez napisanie wiadomości na kartce i pokazanie jej osobie z dysfunkcją słuchu.
3. Zanim zaczniesz mówić do osoby niedosłyszającej lub niesłyszającej, upewnij się że na ciebie patrzy. W zależności od sytuacji możesz zamachać ręką lub dotknąć jej ramienia.

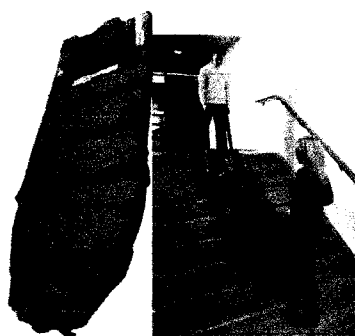
✓ **Przykłady technik i sprzętu do ewakuacji osób z niepełnosprawnościami**

Sprzęt do ewakuacji dla ludzi poruszających się na wózkach, kobiet w ciąży, osób stale przyjmujących leki, seniorów oraz osób z tymczasową niepełnosprawnością ruchową:

1. Wózek ewakuacyjny – przeznaczony do ewakuacji po schodach w górę lub w dół.

2. Materac ewakuacyjny – dla osób które nie mogą być ewakuowane wózkiem.

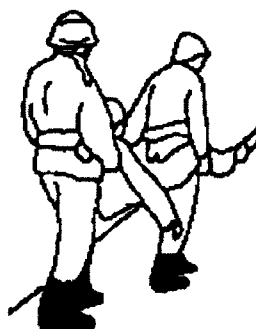
3. Inne – nosze, krzesła, koce, materace.

Przykłady technik do ewakuacji osób:

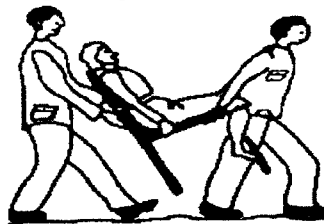
1. Ewakuacja poszkodowanego przez dwie osoby przy użyciu noszy.

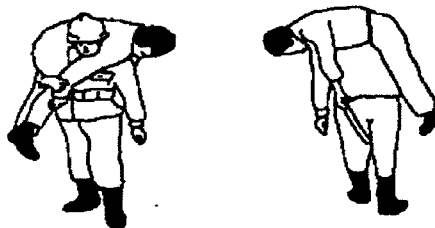
2. Uchwyt „kończynowy” – jeden z ratujących chwytą ewakuowanego pod pachy, stojąc od strony głowy, drugi pod kolana stojąc tyłem do ratowanego.

3. Ewakuacja osób przy zastosowaniu krzeselka – może być stosowany wówczas, gdy ewakuowany jest w stanie pomagać sobie rękami.

4. Przenoszenie „chwytym strażackim” – polega na tym, że ratownik przekłada swoją rękę między nogami osoby ratowanej, zaciskając ją na nadgarstku zwisającej ręki ratowanego, kładzie go sobie na barkach.

5. Przenoszenie „chwytym na barana” – ratowany znajduje się na plecach ratownika, który podtrzymuje go obydwoma rękami za uda.

6. Chwyt kołyskowy – klasyczny, typowy sposób przenoszenia małych dzieci

7. Wykorzystanie koca lub innego tego typu materiału – ratowanie w ten sposób, by możliwe było ciągnięcie osoby po płaskiej i równej powierzchni (przy ewakuacji osób cięższych, nieprzytomnych oraz w dużym zadymieniu).

6.2.5. Ewakuacja mienia

Ewakuację mienia należy rozpocząć od urządzeń i akt zasadniczego znaczenia, najbardziej znaczących przedmiotów i dokumentacji pakując je do wcześniej przygotowanych worków. Ponadto należy mieć na uwadze zabezpieczenie i ochronę magazynów i należy pamiętać o wyniesieniu lub zabezpieczeniu butli z gazami. Należy wykorzystywać wszystkie sprawne fizycznie osoby, nadające się do demontażu i ewakuacji mienia. Sposób przeprowadzenia i kolejność ewakuacji są uzależnione od wielu czynników, takich jak np. faza rozwoju tego zagrożenia, posiadane siły i środki, przyjęty zakres ewakuacji. Kolejność ewakuacji poszczególnych części pomieszczeń nakazuje kierownik akcji ratowniczej. Trzeba pamiętać o tym, aby nie zastawiać urządzeniami i przedmiotami dróg ewakuacyjnych oraz unikać uszkodzania tych przedmiotów. Ewakuowane mienie powinno być wynoszone na plac lub inne konkretnie wyznaczone miejsca.

6.2.7. Ewakuacja osób z pomieszczeń szkoły

Kondygnacja	Pomieszczenie	Klatka schodowa/wyjście ewakuacyjne
Przyziemie	Szatnia	Kl. B - część szatni do wyjścia od ul. Kazimierzowskiej
	Sala widowiskowa	Kl. A
	Siłownia	Wyjście ewakuacyjne z siłowni
Parter	• Pomieszczenie socjalne nr 3 i 5; • Sala nr 6 i 7	Kl. C
	• Sala nr 11, 15, 17; • Pomieszczenie nr 13; • Administracja nr 12; • Izolatka nr 16; • Dyrekcja i sekretariat nr 19.	Wyjście od ul. Kazimierzowskiej
	• Sekretariaty nr 20, 21; • Kadry nr 22; • Sala nr 24.	Kl. B
	• Sala nr 25.	Kl. A
	• Biblioteka; Czytelnia; Pracownia internetowa.	Klatką schodową w dół przez siłownię do wyjścia ewakuacyjnego
Piętro 1	• Sala 129, 127, 126, 125, 124, 122, 120; • Gabinet lekarski 123.	Kl. C
	• Sala 119, 118, 116, 114, 113, 112, 109	Kl. B
	• Sala 107, 106, 103	Kl. A
Piętro 2	• Sala 230, 229, 227, 226, 225, 224, 222, 221.	Kl. C
	• Sala 220, 219, 218, 217, 216A, 215, 214, 213, • v-ce Dyrektor, pedagog, pokój nauczycielski.	Kl. B
	• Pomieszczenie 208, 209; • Kierownik praktyk; • Sala 206, 205, 204; • Sala gimnastyczna.	Kl. A
Piętro 3	• Sala 325, 324, 323, 322, 321, 319,	Kl. C
	• Sala 317, 316, 314, 312, 311, 310, 309	Kl. B
	• v-ce dyrektor,	
	• Sala 307, 305, 304; • pedagog	Kl. A

7. SZKOLENIE PRZECIWPOŻAROWE PRACOWNIKÓW

7.1. Szkolenia przeciwpożarowe

W celu zapoznania pracowników z przepisami ochrony przeciwpożarowej oraz występującymi zagrożeniami i sposobami ich usuwania należy organizować i przeprowadzać trzy rodzaje szkoleń przeciwpożarowych.

Szkolenie wstępne - obejmujące zapoznanie nowo przyjmowanych pracowników z zagadnieniami ochrony przeciwpożarowej w budynku, a w szczególności:

- a) zagrożeniem pożarowym występującym na stanowisku pracy;
- b) zasadami i warunkami ewakuacji osób i mienia;
- c) zasadami przeciwdziałania zagrożeniom pożarowym;
- d) zasadami użycia podręcznego sprzętu gaśniczego;
- e) obowiązkami pracowników wynikającymi z niniejszej instrukcji.

Szkolenie informacyjne - obejmujące zapoznanie pracowników z "Instrukcją Bezpieczeństwa Pożarowego", a w szczególności organizowane w związku z:

- a) wprowadzeniem istotnych zmian w przeciwpożarowym zabezpieczeniu obiektu;
- b) zmianami i modernizacji obiektu;
- c) zaleceniem kontrolnych organów ochrony przeciwpożarowej.

Szkolenie podstawowe z pracownikami **zalecane** raz na 3 lata i zawierające poniższą tematykę:

- a) zagrożenie pożarowe występujące w budynku,
- b) sposoby eliminacji zagrożenia pożarowego,
- c) przepisy dotyczące ochrony przeciwpożarowej,
- d) zasady postępowania na wypadek powstania pożaru,
- e) zasady obsługi podręcznego sprzętu gaśniczego,
- f) warunki prowadzenia ewakuacji osób i mienia,
- g) obowiązkami wynikającymi z Instrukcji.

7.2. Dokumentacja szkolenia

Dokumentację wstępnego szkolenia przeciwpożarowego stanowi oświadczenie pracownika - wzór w załączniku. Druk oświadczenia po podpisaniu włącza się do akt osobowych pracownika,

8. OBOWIĄZKI W ZAKRESIE OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ

Zgodnie z postanowieniami Ustawy o ochronie przeciwpożarowej właściciel lub zarządca obiektu jest zobowiązany przestrzegać w czasie jego eksploatacji wymagań przeciwpożarowych. Aby warunek ten był realizowany niezbędnym jest wyznaczenie dla wszystkich osób związanych z obiektem, zakresu odpowiedzialności za zachowanie bezpieczeństwa pożarowego.

Stosownie do podziału kompetencji na różnych stanowiskach służbowych, określa się zakres zadań i odpowiedzialności za zachowanie bezpieczeństwa pożarowego.

Tryb realizacji zadań i sposoby zapoznania pracowników z zakresem odpowiedzialności za bezpieczeństwo pożarowe regulują rozdziały instrukcji bezpieczeństwa pożarowego obiektu.

Bezpośrednią odpowiedzialność za stan bezpieczeństwa przeciwpożarowego ponoszą:

- a) dyrektor szkoły - za całość spraw związanych z ochroną przeciwpożarową;
- b) za stan wyposażenia technicznego i warunków techniczno-budowlanych kierownik administracyjny.

8.1. Obowiązki Dyrektora Szkoły

Dyrektor jest odpowiedzialny za:

- organizację ochrony przeciwpożarowej w budynku,
- zapewnienie przestrzegania przeciwpożarowych wymagań budowlanych, instalacyjnych i technologicznych w budynku,
- zapewnienie wyposażenia budynku, obiektów towarzyszących i terenu w sprzęt pożarniczy i ratowniczy oraz środki gaśnicze,
- zapewnienie osobom przebywającym w budynku lub na terenie bezpieczeństwa i możliwości ewakuacji,
- przygotowanie budynku i terenów do prowadzenia akcji ratowniczo-gaśniczej,
- ustalenie sposobu postępowania na wypadek pożaru, klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia,
- zapewnienia zaznajomienia pracowników z przepisami przeciwpożarowymi,
- prawidłową realizację planów dostosowania budynku do wymagań ochrony przeciwpożarowej (o ile zostaną sporządzone ze względu na okoliczności),
- rozpatrywanie i wdrażanie wniosków zmierzających do poprawy stanu bezpieczeństwa pożarowego w obiekcie, zgłaszanych przez nadzór wszystkich szczebli oraz pozostałych pracowników,
- zabezpieczenie środków na realizację zadań z zakresu ochrony przeciwpożarowej,
- nadzorowanie przestrzegania przez osoby zatrudnione przepisów przeciwpożarowych poprzez wprowadzenie odpowiedniego systemu kontroli,
- okresowe rozpatrywanie stanu zabezpieczenia przeciwpożarowego w budynku.

W zakresie administrowania Dyrektor (osoba wyznaczona) zobowiązany jest do:

- organizowania działalności służb przeciwpożarowych,
- zapewnienia wyposażania obiektu w sprzęt gaśniczy i ratowniczy,
- zapewnienia wyposażania obiektu w instrukcje postępowania na wypadek pożaru (alarmowe),
- zapewnienia wyposażania obiektu w pożarnicze tablice informacyjne,
- zapewnienia uwzględnienia w planach zabezpieczenia budynku wymagań ochrony przeciwpożarowej, a w szczególności zagadnień ewakuacji,
- znajomości i stosowania obowiązujących przepisów przeciwpożarowych, a w szczególności dotyczących prawidłowego utrzymania i eksploatacji budynków, urządzeń technologicznych i istniejących w budynku instalacji, jak również kontrolowania przestrzegania tych przepisów,

- zapewnienia nadzoru nad instalacjami: elektryczną, odgromową, uziemiającą, łączności, ogrzewczą, wentylacyjną, wodociągową ppoż., kanalizacyjną, kontrolno - pomiarowymi,
- egzekwowania dokonywania przeglądów tych instalacji i prowadzenia dokumentacji zgodnie z obowiązującymi przepisami,
- zapewnienia utrzymywania instalacji w należyтым stanie technicznym, a w razie potrzeby do przeprowadzenia ich modernizacji,
- realizacji zadań wynikających z przeprowadzonych przeglądów i kontroli urządzeń i instalacji,
- opracowania projektów rozmieszczenia sprzętu pożarniczego, oraz nadzór nad właściwą i terminową konserwacją tego sprzętu,
- uczestniczenia w kontrolach stanu zabezpieczenia ppoż., prowadzonych przez jednostkę nadrzędną lub osobę upoważnioną,
- współdziałania z pracownikami sprawującymi funkcje kierownicze w zakresie zabezpieczenia przeciwpożarowego urządzeń, instalacji, pomieszczeń i całego budynku,
- określania zasad postępowania w przypadku awarii urządzeń i instalacji.
- prowadzenia dokumentacji związanej z ochroną ppoż., zawierającej m.in. protokoły kontroli i meldunki o realizacji zaleceń pokontrolnych, wykazy sprzętu pożarniczego i plan jego rozmieszczenia, plany dostosowania obiektów do wymagań ochrony ppoż.,

8.2. Obowiązki pracowników portierni i sprzątających

Pracownicy portierni zobowiązani są do:

- ścisłego współdziałania z Kierownikami komórek organizacyjnych w zakresie kontroli stanu bezpieczeństwa pożarowego po zakończeniu prac remontowych, zwłaszcza gdy były to prace pożarowo - niebezpieczne,
- realizacji zadań z zakresu ochrony przeciwpożarowej wpisanych do książki służby lub zleconych przez przełożonych,
- znajomości rozmieszczenia środków alarmowania i sposobu ich użycia,
- znajomości miejsca przechowywania kluczy do pomieszczeń i zasad postępowania w przypadku konieczności ich użycia,
- interweniowania w przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów ppoż. przez dowolne osoby przebywające w budynku,
- znajomości zasad ewakuacji ludzi oraz zasad ewakuacji mienia z miejsc o szczególnym znaczeniu,
- znajomości budynku i informacji ułatwiających interwencję Straży Pożarnej,
- natychmiastowego powiadamiania o zaistniałym pożarze lub innym miejscowym zagrożeniu przełożonych,
- w przypadku pożaru lub innego miejscowego zagrożenia, do wydania zakazu wstępu do budynku osobom niezatrudnionym, za wyjątkiem upoważnionych pracowników jednostek nadrzędnych oraz osób uprawnionych do gaszenia pożaru,
- wskazania straży pożarnej miejsca pożaru (innego miejscowego zdarzenia), sposobu dojścia do ognia, punktów poboru wody, miejsc przechowywania środków neutralizacyjnych, telefonów itp.,
- utrzymanie ładu i porządku w czasie prowadzenia akcji ratowniczo-gaśniczej,
- zabezpieczenia pogorzeliska lub miejsca zdarzenia.

Pracownicy sprzątający powinni:

- usuwać po zakończeniu pracy wszystkie odpadki z przeznaczonych na nie pojemników,
- zwracać uwagę na pozostawione w pomieszczeniach bez dozoru, nie wyłączone po zakończeniu pracy odbiorniki energii elektrycznej,
- znajomość i przestrzeganie przepisów, zasad bezpieczeństwa pożarowego,

- udział w szkoleniach i instruktażach z zakresu ochrony przeciwpożarowej,
- znajomość procedur postępowania na wypadek powstania pożaru, sposobów alarmowania i przeprowadzania ewakuacji,
- znajomość numerów alarmowych do Państwowej Straży Pożarnej, Policji i Pogotowia Ratunkowego,
- dopilnowanie wyłączenia światła i urządzeń elektrycznych, zamknięcia okien i drzwi,
- dokładne sprawdzenie czy nie pozostawiono w pomieszczeniach tłących się niedopałków, włączonych urządzeń biurowych, piecyków, wentylatorów,
- znajomość zasad postępowania w przypadku powstania pożaru, umiejętność posługiwania się podręcznym sprzętem gaśniczym znajdującym się w obsługiwanych pomieszczeniach.

8.3. Obowiązki wszystkich pracowników

Wszyscy pracownicy zobowiązani są do:

- przestrzegania przepisów ppoż.,
- uczestniczenia w szkoleniach ppoż. i poddawania się sprawdzianom wiedzy,
- realizacji poleceń przełożonych mających na celu poprawę stanu bezpieczeństwa pożarowego w budynku,
- utrzymywania należytego porządku na swoim stanowisku pracy i w jego otoczeniu,
- prawidłowego użytkowania instalacji i urządzeń elektroenergetycznych, a w szczególności przestrzegania zakazów samodzielnego naprawiania bezpieczników, użytkowania urządzeń grzejnych nie mających związku z wykonywaną pracą oraz umieszczania na punktach świetlnych osłon i dekoracji z materiałów palnych,
- posiadania umiejętności posłużenia się podręcznym sprzętem gaśniczym,
- przestrzegania warunków bezpieczeństwa podanych w niniejszej instrukcji,
- znajomości zasad postępowania na wypadek pożaru,
- zgłaszania przełożonym lub upoważnionemu pracownikowi prowadzącemu sprawy ppoż. zauważonych zagrożeń i nieprawidłowości w zabezpieczeniu ppoż.,
- uczestniczenia w akcjach gaśniczych i ratowniczych w przypadku pożaru lub innego miejscowego zagrożenia.

8.4. Obowiązki osób prowadzących sprawy osobowe

Osoby prowadzące sprawy osobowe zobowiązane są do:

- kierowania nowo zatrudnionych pracowników lub pracowników zmieniających stanowisko pracy na szkolenie z zakresu ochrony przeciwpożarowej,
- organizowania okresowych powszechnych szkoleń w zakresie ochrony przeciwpożarowej,
- organizowania, w przypadku takiej potrzeby, szkoleń specjalistycznych (np. personelu technicznego, spawaczy itp.),
- przechowywania w aktach osobowych oświadczeń pracowników o zapoznaniu się z niniejszą Instrukcją i o przejściu szkolenia instruktażowego wstępnego.

9. PODSTAWA OPRACOWANIA

1. Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej. (tekst jednolity: Dz. U. z 2002 r. Nr 147, poz. 1229; zm. Dz. U. z 2003 r. Nr 52, poz. 452),
2. Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz.U z 2006 r. Nr 96, poz. 667 z późn. zm.),
3. Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane. (tekst jednolity: Dz. U. z 2006 Nr 156, poz. 1118),
4. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz.U. Nr 80, poz. 563),
5. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych (Dz.U. Nr 124, poz. 1030),
6. Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie. (Dz. U. Nr 75, poz. 690; zm. Dz. U. z 2003 r. Nr 33, poz. 270 zm. Dz.U. nr 109 z 12-05-2004r. poz.1156),
7. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 10 maja 2010 r. w sprawie wykazu wyrobów służących zapewnieniu bezpieczeństwa publicznego lub ochronie zdrowia i życia oraz mienia, a także zasad wydawania dopuszczenia tych wyrobów do użytkowania(Dz.U. Nr , poz.),
8. PN-92/N-01256-01 Znaki Bezpieczeństwa. Ochrona przeciwpożarowa,
9. PN-92/N-01256-02 Znaki Bezpieczeństwa. Ewakuacja,
10. PN EN-ISO 7010 (znaki – ochrona przeciwpożarowa, znaki – ewakuacja),
11. PN-N-01256-04 Znaki bezpieczeństwa. Techniczne środki przeciwpożarowe.

10. ZAŁĄCZNIKI

10.1. Instrukcja postępowania na wypadek pożaru

I. Alarmowanie

W przypadku zauważenia pożaru każdy pracownik oraz inna osoba przebywająca na terenie budynku ma obowiązek natychmiast powiadomić najbliższych współpracowników, przełożonego, administratora budynku. Następnie za pomocą telefonu alarmuje Państwową Straż Pożarną **tel. 998**. Podaje co się pali, dokładny adres miejsca pożaru, numer telefonu oraz imię i nazwisko osoby zgłaszającej.

II. Akcja Ratowniczo – Gaśnicza

- Równocześnie z alarmowaniem Państwowej Straży Pożarnej należy przystąpić do akcji ratowniczo-gaśniczej przy pomocy podręcznego sprzętu gaśniczego
- Akcją ratowniczo-gaśniczą, do czasu przybycia jednostek Państwowej Straży Pożarnej, kieruje:
 - Administrator i/lub przedstawiciel użytkownika budynku,
 - Osoba go zastępująca,
 - Kierownik Sali
- Po przybyciu jednostek ratowniczo-gaśniczych PSP, kierownictwo akcją obejmuje dowódca przybyłych jednostek.

Kierujący działaniami ratowniczymi może:

- zarządzić ewakuację ludzi i mienia,
- wprowadzić zakaz przebywania osób trzecich w rejonie działań ratowniczych,
- przejąć w użytkowanie na czas niezbędny do działania ratowniczego nieruchomości i ruchomości, środki transportu, sprzęt, ujęcia wody, a także przedmioty i urządzenia przydatne w działaniach ratowniczych,
- ma prawo żądać niezbędnej pomocy od instytucji, podmiotów gospodarczych i osób fizycznych,
- może odstąpić w trakcie działań od zasad uznanych za bezpieczne.

Każda osoba przystępująca do akcji ratowniczej powinna pamiętać że :

- w pierwszej kolejności przeprowadzić ratowanie zagrożonego życia ludzi,
- wyłączyć dopływ prądu do pomieszczeń objętych pożarem.
- nie wolno gasić wodą urządzeń elektrycznych będących pod napięciem.
- usunąć z zasięgu ognia materiały palne, a w szczególności naczynia z cieczami palnymi,
- nie otwierać bez potrzeby drzwi, okien do pomieszczeń, w których powstał pożar, ponieważ dopływ powietrza sprzyja rozprzestrzenianiu się ognia,
- szybkie i prawidłowe uruchomienie środków gaśniczych umożliwia ugaszenie pożaru w zarodku.

III. Zabezpieczenie pogorzeliska

Zarządca (administrator) odpowiedzialny jest za:

- zabezpieczenie miejsca pożaru, wystawienia dozoru w celu uniknięcia pożaru wtórnego lub innego wypadku,
- przystąpienie do uporządkowania pogorzeliska.

10.2. Oświadczenie o zapoznaniu się z postanowieniami zawartymi w IBP

.....
imię i nazwisko

.....
stanowisko

Oświadczenie

Oświadczam, że zostałem zapoznany z przepisami przeciwpożarowymi, obowiązującymi w budynku

....., W

..... ul.

Znane mi są, zasady zapobiegania powstawaniu pożaru na stanowisku pracy i na terenie obiektu, zasady postępowania na wypadek pożaru i użycia podręcznego sprzętu gaśniczego. Instrukcję bezpieczeństwa pożarowego przyjmuję do wiadomości i stosowania.

.....
(data, podpis składającego oświadczenie)

.....
(podpis prowadzącego szkolenie)

10.3. Protokół zabezpieczenia prac niebezpiecznych pożarowo

.....
(data)

PROTOKÓŁ Nr ZABEZPIECZENIA PRZECIWPOŻAROWEGO PRAC NIEBEZPIECZNYCH POŻAROWO

Nazwa i określenie pomieszczenia - stanowiska, w którym przewiduje się wykonywanie prac

Charakterystyka - technologiczna przewidzianych do realizacji prac

Charakterystyka zagrożenia pożarowego, zagrożenia wybuchem oraz właściwości pożarowe materiałów palnych występujących w pomieszczeniu lub rejonie przewidzianych prac

Rodzaje elementów budowlanych (zapalność) występujących w danym pomieszczeniu lub rejonie przewidzianych prac

Sposób zabezpieczenia przeciwpożarowego pomieszczenia, stanowiska, urządzenia na okres wykonywania prac

Ilość i rodzaje podręcznego sprzętu gaśniczego do zabezpieczenia toku prac

Środki i sposób alarmowania Państwowej Straży Pożarnej oraz współpracowników w razie zaistnienia pożaru

Osoba(y) odpowiedzialne za całokształt przygotowania zabezpieczenia przeciwpożarowego toku pracy

Osoba(y) odpowiedzialna(e) za nadzór nad stanem bezpieczeństwa pożarowego w toku wykonywanych prac

Osoby zobowiązane do przygotowania kontroli rejonu prac po ich zakończeniu (określenie ilości i częstotliwości kontroli).....

Podpis członków komisji:
(imię i nazwisko, zajmowane stanowisko)

.....
.....

10.4. Zezwolenie na prowadzenie prac niebezpiecznych pożarowo

ZEZWOLENIE Nr NA PROWADZENIE PRAC NIEBEZPIECZNYCH POŻAROWO

1. Miejsce pracy:

(pomieszczenie, stanowisko pracy)

2. Rodzaj pracy i czas pracy:

3. Zagrożenie pożarowe - wybuchowe w miejscu pracy:

4. Sposób zabezpieczenia przed możliwością zainicjowania pożaru lub wybuchu:

5. Środki zabezpieczenia:

-pożarowe

-inne

6. Sposób wykonania pracy:

7. Odpowiedzialni za:

- ☐ przygotowanie miejsca pracy, środków zabezpieczających i zabezpieczenia toku prac pożarowo-niebezpiecznych:

Nazwisko..... Wykonano

Podpis.....

- ☐ wyłączenie spod napięcia, odcięcie dopływu gazu, itp.:

Nazwisko..... Wykonano

Podpis.....

- ☐ dokonanie analizy stężenia par cieczy, gazów, pyłów:

Nazwisko Wykonano

Podpis

W miejscu pracy nie występują niebezpieczne stężenia.

Podpis

Stosowanie środków zabezpieczających organizację pracy i instruktażu:

Nazwisko Przyjąłem do wykonania

Podpis

8. Zezwalam na rozpoczęcie prac (zezwolenie może nastąpić po złożeniu podpisów przez osoby wymienione w pkt. 7).

.....
(podpis wypisującego)

.....
(podpis Przewodniczącego Komisji)

Prace zakończono: dnia godz.

Wykonał

Stanowisko pracy i jego otoczenie sprawdzono i nie stwierdzono zaniedbań i okoliczności mogących zainicjować pożar.

Stwierdzam odebranie robót:

Skontrolował:

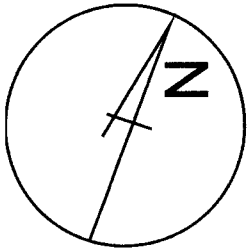
.....
podpis

.....
podpis

10.5. Plany obiektu

Spis rysunków:

- RYSUNEK NR 1 – SZKIC SYTUACYJNY – TEREN PRZYLEGŁY;
- RYSUNEK NR 2 – RZUT PIWNIC (PRZYZIEMIA);
- RYSUNEK NR 3 – RZUT PARTERU;
- RYSUNEK NR 4 – RZUT I PIĘTRA;
- RYSUNEK NR 5 – RZUT II PIĘTRA;
- RYSUNEK NR 6 – RZUT III PIĘTRA.

TEREN PRZYŁĘGŁY DROGI POŻAROWE

23 m. OD NAJBLIŻSZEGO
BUDYNKU

UL. KAZIMIERZOWSKA

H

23 m. OD
NAJBLIŻSZEGO
BUDYNKU

UL. NARBUTTA

DZIEDZINIEC WEWNĘTRZNY

ŚCIANA BUDYNKU POŁĄCZONA Z BUDYNKIEM BLIŹNIACZYM

SZLABAN
WJAZDOWY

BOISKO
SZKOLNE

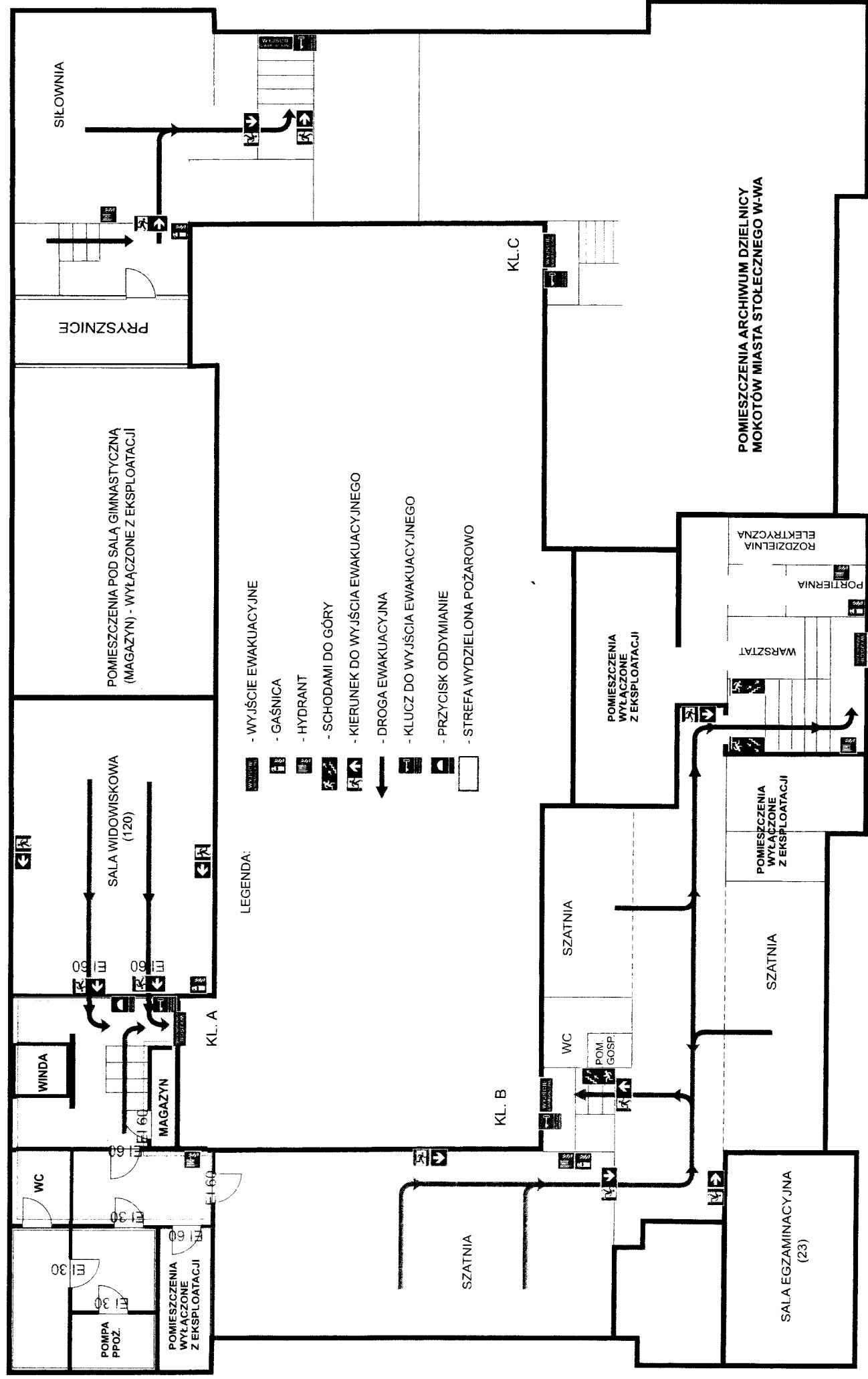
◀ - WEJŚCIA DO BUDYNKU

➡ - DROGA POŻAROWA

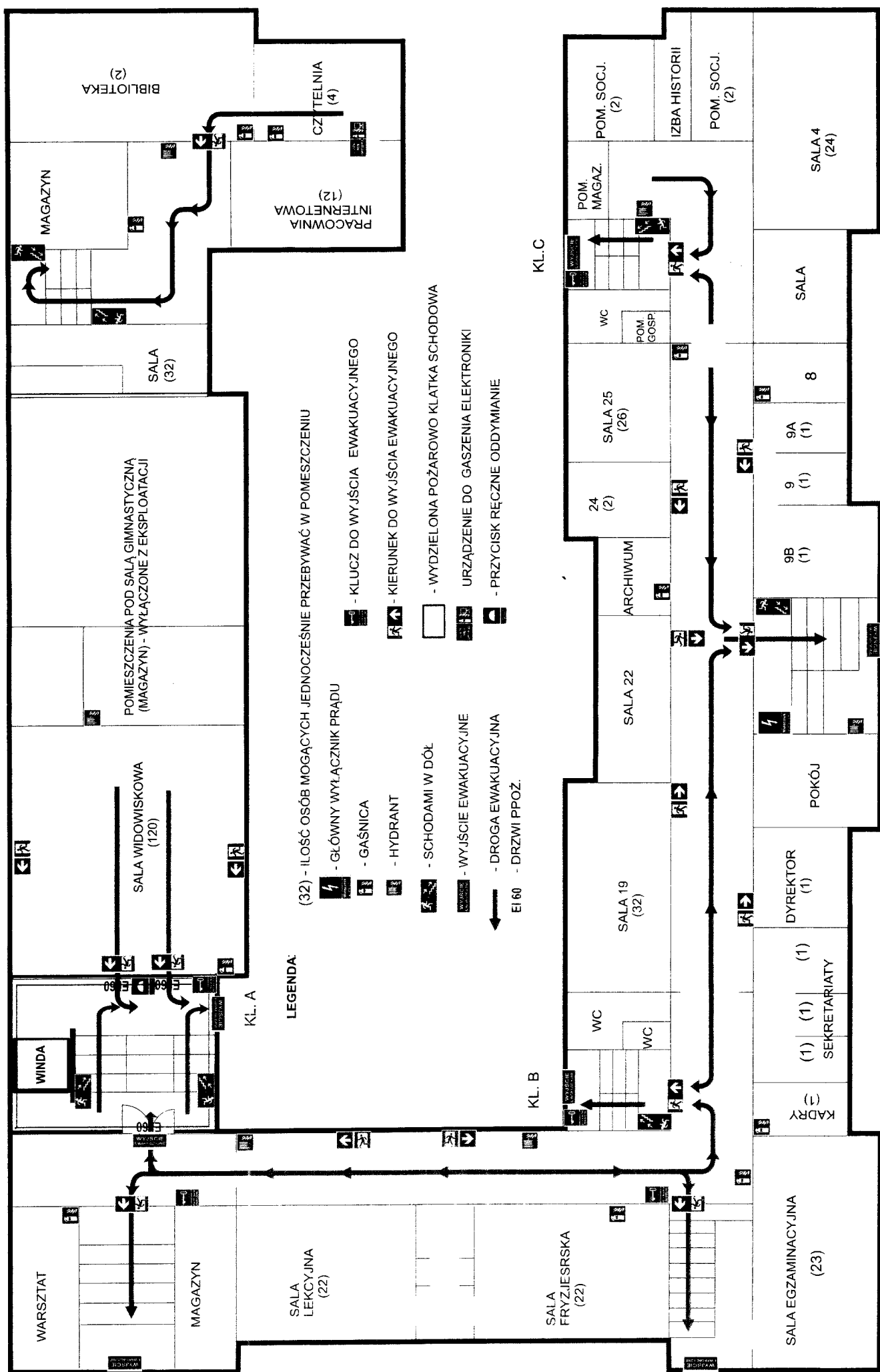
H - HYDRANT ZEWNĘTRZNY

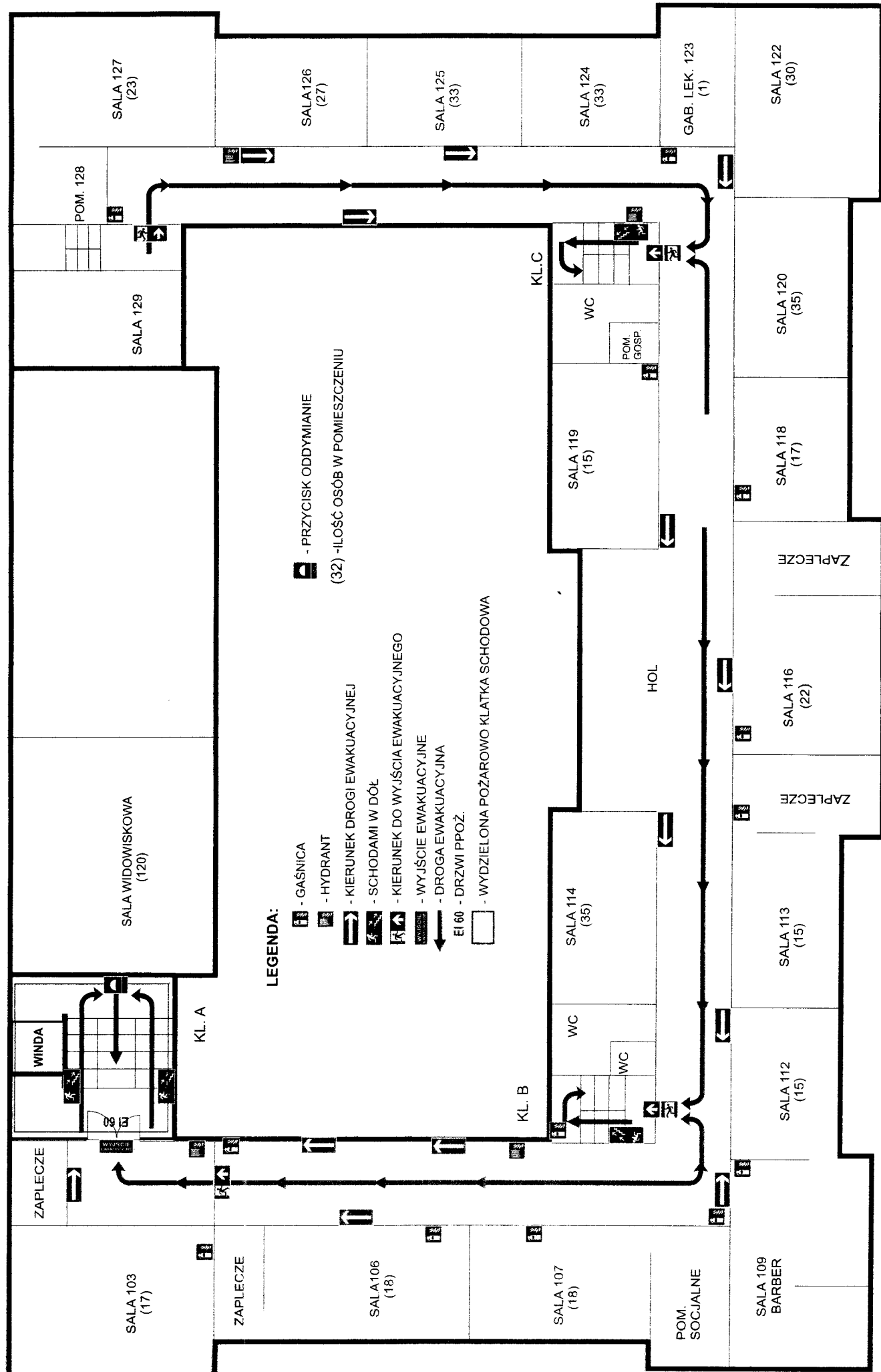
◻ - PUNKT ZBÓRNY
(MIEJSCE ZBIÓRKI
OSÓB EWAKUOWANYCH)

PLAN EWAKUACJI - RZUT PRZYZIEMI

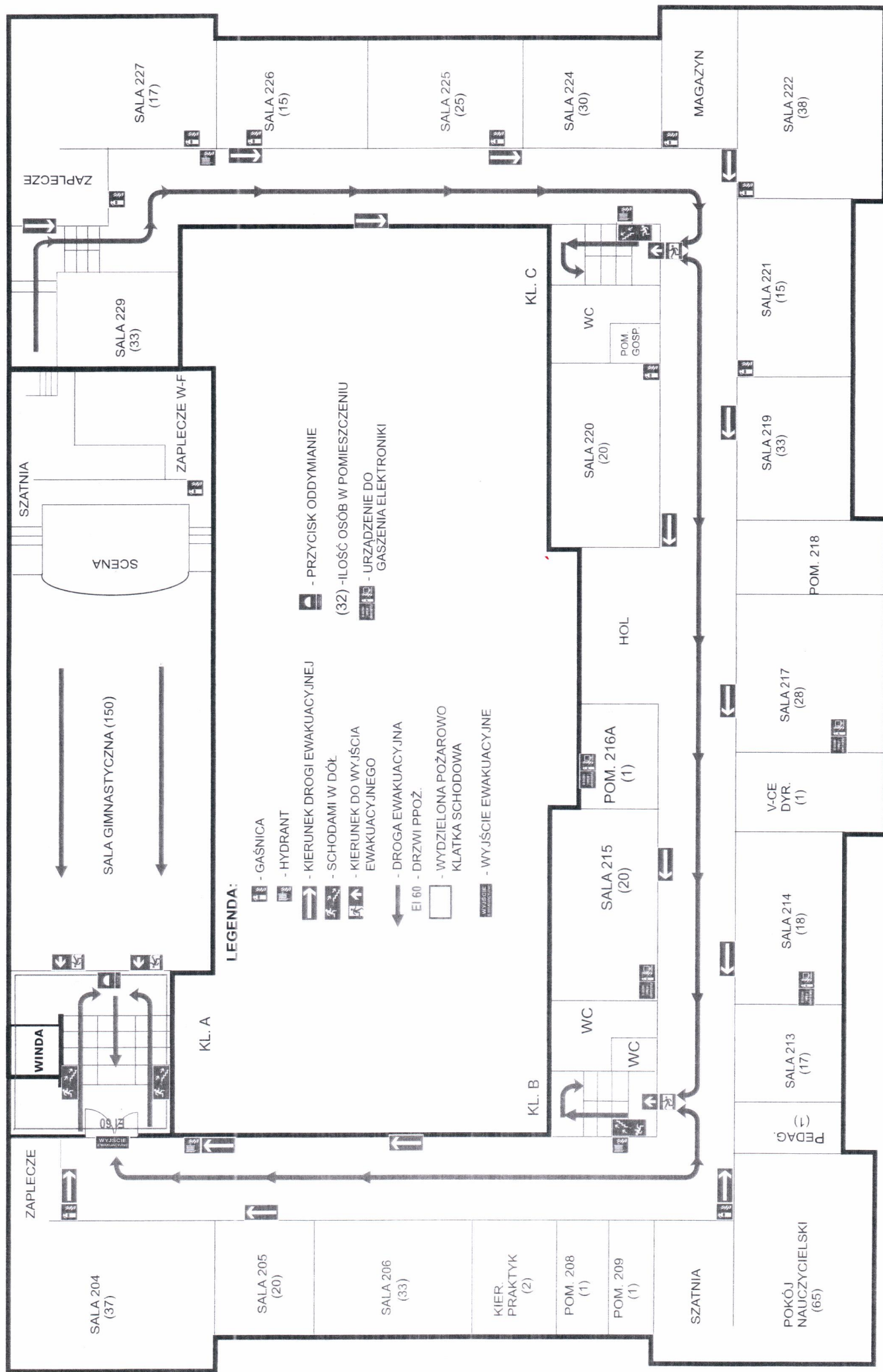

PLAN EWAKUACJI - RZUT PARTERU

[illegible]

PLAN EWAKUACJI - RZUT II PIĘTRA

LEGENDA:

- GAŚNICA
- HYDRANT
- KIERUNEK DROGI EWAKUACYJNEJ
- SCHODAMI W DÓŁ
- KIERUNEK DO WYJŚCIA EWAKUACYJNEGO
- DROGA EWAKUACYJNA
- DRZWI PPOŻ.
- WYDZIELONA POŻAROWO KLATKA SCHODOWA
- WYJŚCIE EWAKUACYJNE
- PRZYCISK ODDYMIANIE
- (32) - ILOŚĆ OSÓB W POMIESZCZENIU
- URZĄDZENIE DO GASZENIA ELEKTRONIKI

The floor plan shows a complex layout of rooms and corridors. The evacuation route is marked by a thick black line with arrows, indicating the path for emergency exits. The route starts from the main entrance area, moves through various rooms and corridors, and exits through multiple points, including a large exit from the main hall area. The legend provides a key to the symbols used throughout the plan, such as fire extinguishers, hydrants, evacuation directions, stairs, and fire exits.